

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770 - 1987 Fq.Con.núm.33/28

II LEGISLATURA

Any 1990

Número 90

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada dia 7 de juny del 1990, a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.-) PREGUNTES:

1) R.G.E. núm. 1.467/90, presentada pel Diputat Sr. Carles Ricci i Febrer, del Grup Parlamentari MIXT, amb la formulació següent:

"Ha donat la Conselleria d'Obres Públiques autorització a alguna persona o empresa privada per interrompre el trànsit a la carretera Maó-Ciutadella per tal de dur a terme una enquesta i sense l'assistència d'autoritats de la caporalia de trànsit o de la guàrdia civil?"

2) R.G.E. núm. 1.539/90, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López i Casanovas, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"La col·locació d'un rètol publicitari d'un establiment comercial anomenat "Castillo Menorca" a la C-720 de Maó-Ciutadella, compta amb autorització del servei de carreteres del Govern de les Illes Balears?"

3) R.G.E. núm. 1.397/90, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Per quines raons la residència de vells de s'Alqueria Blanca encara no està en funcionament?"

4) R.G.E. núm. 1.542/90, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Quin capteniment tindrà el Govern de la Comunitat Autònoma per posar al dia els índexs trimestrals del B.O.C.A.I.B. atès que llur publicació resta paralitzada des del 31 de març del 1988?"

5) R.G.E. núm. 1.460/90, presentada pel Diputat Sr. Damià Pons, del Grup Parlamentari SOCIALISTA, amb la formulació següent:

"Per què la Conselleria de Cultura, Educació i Esports no fa públics els mapes o inventaris arqueològics?"

6) R.G.E. núm. 1.430/90, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Què ha fet el Govern de les Illes Balears per intentar evitar el tancament de la fàbrica de teixits de Söller, Mayol S.A.?"

7) R.G.E. núm. 1.540/90, presentada pel Diputat Sr. Sebastià Serra, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"Quins doblers ha cobrat del Govern de les Illes Balears l'empresa SOFEMASA, des del 1983 fins a l'actualitat?"

8) R.G.E. núm. 1.543/90, presentada pel Diputat Sr. Joan Francesc López, del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, amb la formulació següent:

"És conscient el Govern de la Comunitat Autònoma que en els planejaments urbanístics aprovats definitivament per la Comissió Provincial d'Urbanisme no s'acompleix el que disposen les lleis sobre publicitat i executivitat, en relació amb el principi de seguretat jurídica reconegut a l'article 9 de la Constitució?"

II.-) MOCIÓ:

1) R.G.E. núm. 1.577/90, presentada pel Grup Parlamentari SOCIALISTA, derivada de la interpel·lació R.G.E. núm. 1.163/90, relativa a la política científica del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

III.-) DEBAT Relatiu al compliment per part del Govern de les Proposicions no de Llei següents presentades pel Grup Parlamentari SOCIALISTA:

1) R.G.E. núm. 1.801/88, relativa al conveni de la Conselleria de Cultura - CTNE per a la normalització lingüística.

2) R.G.E. núm. 817/90, relativa a la creació per part del Govern a Formentera d'una oficina d'informació juvenil.

3) R.G.E. núm. 1.941/88, relativa a senyalitzacions verticals de determinades carreteres d'Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, bones tardes. Abans de començar l'Ordre del Dia d'aquest plenari al qual han estat convocats, aquesta Presidència, a instàncies i a petició del Govern, voldria proposar, si no hi ha inconvenient per part dels Srs. Diputats, una alteració de l'Ordre del Dia en el sentit que després del punt primer de preguntes, hi pugués anar l'apartat tercer del punt tercer, o sigui, del debat relatiu al compliment per part del Govern de les proposicions no de llei presentades pel Grup Parlamentari SOCIALIS-

TA, la tercera, que és la 1.941/88 relativa a senyalitzacions verticals de determinades carreteres d'Eivissa, per compromisos del Sr. Conseller a darrera hora. Si no hi ha inconvenient, ho faríem així; així no ho llevam de l'Ordre del Dia sinó que alteram únicament l'ordre del debat.

Acceptada idò i canviat l'Ordre del Dia, començam pel capítol de preguntes.

I.1.-) PREGUNTA R.G.E. NÚM. 1.467/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. CARLES RICCI, DEL GRUP

PARLAMENTARI MIXT.

I per formular la pregunta 1.467/90 sobre autorització per interrompre el trànsit a la carretera Maó-Ciutadella, té la paraula el Diputat Sr. Carles Ricci i Febrer.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. President. No he de fer res més que llegir-la. Diu exactament així: "Ha donat la Conselleria d'Obres Públiques autorització a alguna persona o empresa privada per interrompre el trànsit a la carretera Maó-Ciutadella per tal de dur a terme una enquesta i sense l'assistència d'autoritats de trànsit o de la Guàrdia Civil?"

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori, per contestar.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz Gomila):

Gracias, Sr. Presidente. Sí, Sr. Ricci, no sólo autorizamos, sino que esta encuesta se hace por encargo de la Conselleria. La está realizando precisamente la empresa que colabora en la redacción de plan de carreteras i ha efectuado las necesarias encuestas de tráfico de origen y destino para poder tener un conocimiento suficiente. En cuanto a la presencia de la Guardia Civil, como suele ser habitual, se pidió por oficio al jefe de tráfico y nos contestó, en oficio del 23 de mayo, que era imposible acceder a la solicitud que le habíamos hecho porque tenía una circular de la Dirección General de Tráfico de fecha 14 de noviembre, en la que decía que es criterio de este centro directivo no detraer componentes de la agrupación de tráfico de la Guardia Civil para colaborar en estas actividades ajenas a la vigilancia y auxilio, por lo que en el futuro, esta Jefatura se abstendrá de solicitar las citadas colaboraciones, etc. Consecuentemente, tuvimos que hacerlo con presencia del personal de nuestro servicio, pero ausencia de la Guardia Civil porque no pudo prestarnos por imposición superior este auxilio que habitualmente venía haciendo.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Gràcies, Sr. Conseller. Miri, jo poso en dubte indiscutablement que la Guàrdia Civil, amb aquesta resposta, hagi actuat de manera massa correcta, per una senzilla raó. El que passa allà és quelcom que produeix certes diferències de circulació o inconveniències que sí pertanyen a la Guàrdia Civil i vostè, de qualsevol manera, amb voluntat ho fa i amb voluntat, per això, vostè els demana que l'ajudin. La seva inhibició del tema crec que no és massa correcta, però vaja, no som jo per jutjar el tema aquest.

Però sí que se'n pot jutjar la forma. La forma és la següent: un senyor que sembla un *peón caminero* o un senyor

del carrer, normal i corrent, sense més, es posa enmig d'una carretera general, sense més, sense cap explicació de cap tipus, talla el trànsit, duu una bandereta de senyalització cap a l'esquerra, et fa aparcar, sense dir-te res, sense cap cartell, i quan aparquen, de cop i volta vénen unes al·lotes i et diuen: "vostè on va, que en prenem nota?", i quan li preguntes: "però escolti, què vol dir això, vostè per què m'ho demana, això?" Ah! Li diré més: fins i tot es varen equivocar perquè varen dir: "és una enquesta del Consell de Menorca", o sigui, ben bé ni sabien per a qui treballaven.

En definitiva, no hi havia ni tan sols un cartell que anunciés el que es fa allà, cosa que normalment he vist fer a Catalunya. Posen metres abans uns anuncis explicatius prou grossos perquè siguin llegits. Sí és veritat també que a la tarda - això era al matí - un cartell petitó ja estava posat, que deia que s'hi feien enquestes, però ja era a la tarda, després que un Diputat dels nostres fes una interpel·lació a les persones que parlaven allà i que aturaven el trànsit. Però no amb possibilitat de fer-ho o de no fer-ho, sinó autoritàriament. En definitiva, crec que som a un estat de dret i que no es tracta d'un atropellament ni molt menys, no crec que açò sigui un atropellament, però sí crec que l'Administració hauria de tenir unes formes suficients que no demostrassin estils passats de moda.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz Gomila):

Sí, gracias Sr. Presidente. Mire, Sr. Ricci, yo lo único que puedo hacer es lamentar públicamente estos hechos. Evidentemente no podemos hacernos responsables de dar ciertas instrucciones al personal de las encuestas de cómo deben de actuar, pero claro, estábamos acostumbrados a que siempre disponían de las fuerzas de la Guardia Civil. Al haberse encontrado sorprendentemente con esta respuesta y ya estar preparado y programado, pues se ve que hubo que improvisar y lamento que no tuviesen las instrucciones suficientemente claras y no dieran las explicaciones pertinentes y con la amabilidad que toca. Yo no le puedo dar más explicación.

I.2.-) PREGUNTA NÚM. R.G.E. 1.539/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT JOAN FRANCESC LÓPEZ DEL GRUP NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta 1.539/90, sobre col·locació d'un rètol publicitari, té la paraula el Diputat Sr. Joan Francisc López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

A finals de novembre del 89, vam presentar una pregunta amb sol·licitud de resposta escrita sobre l'aparició a la carretera 720 de Maó a Ciutadella d'uns rètols o senyalit-

zacions verticals en morat, color de senyalització de monuments, que feien referència a unes navetes, diversos monuments prehistòrics i un de molt curiós que diu "Castillo Menorca", que senyalitzava una estranya construcció comercial en forma de castellet de marès i amb finalitat exclusivament turística, edificada fa pocs anys en sòl no urbanitzable dalt de la Costa Nova i que, annexa, tenia i té encara una gran discoteca i un petit aeroport d'aterratge i d'envolament d'ultralleugers.

La pregunta va esser resposta si pensava la Comunitat Autònoma, la Conselleria d'Obres Públiques retirar aquesta senyalització vertical improcedent i dia 31 de maig el BOCAIB publica la resposta. Diu: "La senyal indicadora de l'anomenat castell de Menorca fou col·locada pel propietari sense autorització ni coneixement del Servei de Carreteres, el personal del qual en procedí a la retirada quan s'adonà que existia." És cert, és evident que es va retirar, però justament, en les mateixes dates en què es publicava la resposta, tornava a col·locar-se a la berma de la carretera uns rètols, aquesta vegada no en morat, en blanc, que diuen "Castillo Menorca" i senyalitzen aquesta construcció comercial. La pregunta, per tant, és si aquesta col·locació de rètol publicitari té, ara, autorització del Servei de Carreteres. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz Gomila):

Gracias, Sr. Presidente. Oficialmente, administrativamente hablando, no está autorizada todavía la colocación de esta señalización pero la explicación es algo más larga que este escueto "no está autorizado". Lo que se debe de señalar no es un anuncio publicitario del Castillo de Menorca o de lo que sea que se anuncie pero sí en un sitio donde se autorizó y se construyó simultáneamente con el arreglo de la carretera un acceso específico para entrar a estas instalaciones que, con independencia del buen gusto o mal gusto de las mismas - en eso no entran los servicios de carreteras - generan un cierto tráfico que puede resultar peligroso, en éste, como en otros casos, se ha autorizado a que se haga un carril especial para que se haga acceso a unas instalaciones que generan un tráfico también específico.

Entonces, es forzoso que este tipo de intersección esté señalizada adecuadamente. Entonces, la autorización para hacer el carril lleva implícita naturalmente la autorización para colocar las señales que son preceptivas, lo que pasa que el primer cartel que colocaron era del tipo monumental y se les hizo quitar y tampoco el que han puesto en estos momentos cumple con la normativa exigible. En consecuencia, también se les ha ordenado que lo retiren y lo sustituyan por uno que cumpla con la normativa pero éste tendrá que ser autorizado porque es forzoso que exista una señalización indicando el desvío hacia la izquierda para poder girar porque si no, hay que anunciar al automovilista el

porqué se encuentra con unos carriles especiales para el giro.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. Conseller. Les explicacions ja encaixen una mica més amb la situació legal d'aquesta senyalització, que s'haurà de modificar, efectivament. L'article 36, com vostè sap, de la Llei de Carreteres, que es va aprovar recentment, diu que no es considera publicitat als efectes d'aquesta llei i per tant, es pot col·locar una senyalització, entre altres coses, retolació informativa de les vies, cartells que assenyalin llocs d'interès públic, però diu també llocs d'interès públic no comercials i amb els formats que s'autoritza. Jo només li demanaria - quasi quasi li pregaria, però com que és la fórmula de la pregunta - si pensen retirar qualsevol, diguéssim, informació de caràcter publicitari, perquè si no, incompliria la Llei de Carreteres recentment aprovada. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz Gomila):

Sr. Presidente, muchas gracias. Evidentemente, en el momento en que entre en vigor la Ley de Carreteras y no sé si será necesario el reglamento de una manera directa, habrá que revisar toda la señalización y todas las vallas publicitarias que existen junto a nuestras carreteras para adecuarlas a la nueva Ley, evidentemente.

En este caso concreto, lo que pasa es que a veces es difícil distinguir lo que se entiende por un anuncio publicitario de lo que es una mera señalización. Repito, lo que es imprescindible es que se quede señalizada la existencia de un carril de desvío hacia un sitio determinado, y hay que decir cual es este sitio al que conduce. Que este sitio tenga un nombre comercial y se pueda utilizar este nombre comercial u otro nombre no sé, es un detalle de la técnica de señalización y en estos momentos no se lo puedo contestar, pero lo cierto es que algún tipo de cartel es necesario colocar y este cartel debe de señalar que en el centro de la calzada existe un carril de giro hacia un sitio determinado y hay que indicar cual es este sitio. No sé si podrá evitar que se emplee un nombre comercial o no se podrá evitar. Es un detalle que los técnicos tendrán que decidir en su momento exactamente cuando se presente la petición.

I.3.-) PREGUNTA NÚM. RGE. 1.397/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT SR. SEBASTIÀ SERRA DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta 1.397/90 sobre la residència de vells de l'Alqueria Blanca, té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra i Busquets.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. De tots és conegut que el Govern de les Illes Balears en coordinació amb els distints ajuntaments fa un programa de residències de vells o de tercera edat i de clubs de tercera edat. Certament, ja hi ha tota una sèrie de residències i de clubs que estan en marxa però la pregunta que ens ocupa avui és de l'Alqueria Blanca i està motivada perquè fa sis anys que es varen començar aquestes obres. Les excavacions, segons les nostres dades, començaven l'estiu del 84. Hi havia un pressupost inicial de 99 milions de pts. Les obres començaven dins el 84. Hi ha una unitat sanitària que hi funciona. Just devora l'edifici i formant part de la mateixa unitat hi ha un club de tercera edat i un que veu les obres des de defora, es tem que estan molt avançades però no acabades. Per tant la pregunta és: quina és la situació real d'aquesta residència de vells a l'Alqueria Blanca i de fet, quin paper hi ha jugat i hi juga la Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula el Sr. Conseller de Sanitat, Gabriel Oliver.

EL SR. CONSELLER DE SANITAT I SEURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Gràcies, Sr. President. Com que això és una residència d'iniciativa municipal, jo crec que una miqueta és el batle, en tot cas, que hauria de contestar. De totes maneres, nosaltres sí hem tengut a veure amb el club o centre de dia de tercera edat. Vàrem fer una aportació en principi de vuit milions de pessetes; enguany tenim 4 milions més demanats i segurament després l'hauréu d'equipar i s'inaugurarà el centre de dia amb un menjador, que permetrà ja calibrar segurament millor les necessitats d'aquesta residència. De totes formes, a la residència, fins ara nosaltres no hi hem aportat, supós que, supós no, hem estudiat juntament amb l'Ajuntament les places que ha de tenir, tot això, però serà una cosa posterior i en definitiva, és una iniciativa municipal. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Nosaltres volem demanar a la Conselleria de Sanitat que hi actuï més enllà del menjador o del club de la tercera edat, ja que unes obres d'aquestes dimensions amb un solar important que va esser regalat per un particular a l'Ajuntament, segons l'expedient que vàrem poder analitzar fa que sis anys siguin molts i moltes vegades nosaltres creim que la direcció del Govern de la Comunitat Autònoma s'hauria de notar més i si, per exemple, aquest projecte no era oportú o no era convenient, hauria estat bo que el Govern ho

hagués fet saber a l'Ajuntament.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL CONSELLER DE SANITAT I SEURETAT SOCIAL (Gabriel Oliver i Capó):

Sí, naturalment a vegades hem il·lusionat massa la gent de la tercera edat que en arribar a l'edat de retirar-se tendria la seva residència. Nosaltres hem preferit potenciar, mentre és possible, les ajudes a domicili. Creim que això posarà un poquet més en el seu lloc aquesta necessitat o no de residències. Creim que ara com ara, la nostra societat no està en disposició de finançar del tot el cost d'una persona, d'un resident, per exemple a una residència d'INSERSO o a una residència mixta. Es calculen avui en dia prop de dos milions de pessetes per resident i any, cosa que ens duu uns costos tremends. Si no hi ha monges que ho duguin i si hem de posar torns de set hores, ens hem de replantejar una mica la dimensió almenys d'aquestes residències. Gràcies, Sr. President.

I.4.-)PREGUNTA NÚM. R.G.E. 1.542/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT IL·LUSTRE FRANCESC LÓPEZ I CASASNOVAS DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta 1.542/90 sobre els índexs trimestrals del *BOCAIB*, té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Els índexs trimestrals són molt útils per poder seguir a les publicacions decrets, acords de tota mena que es publiquen en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma*. És notable que des del dia 31 de març del 88, no se n'ha publicat cap i per això demanam quin capteniment, quin comportament pensa seguir el Govern per reconduir o tornar a posar en pràctica aquests índexs, que, repetesc, són imprescindibles. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT (Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr. President. Efectivament coincidim amb el representant del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES que és important i útil. El retard es deu principalment a l'acumulació de feina que ha suposat i suposa reunificar el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* juntament amb el *Butlletí de la Província*.

A la vista de tot açò, es varen posar en marxa uns sistemes nous capaços d'incrementar no solament les pàgines

de les publicacions sinó que aquestes poguessin sortir, malgrat certes deficiències que també s'han vist aquí, de forma molt més reiterada, de tal manera que en aquests moments, una volta s'han superat totes aquestes dificultats, en el sentit que l'índex és útil per tenir una visió molt més ràpida de totes les publicacions, no és imprescindible ni és el més important, sinó que l'imprescindible i l'important és que les publicacions surtin en el seu moment, els decrets surtin publicats, les ordres surtin publicades i açò és el que ha fet que hi hagués tot aquest retard. No obstant açò, li puc dir que s'ha abordat aquesta dificultat d'una manera satisfactòria en el sentit que si no hi ha cap entrebanc d'aquí a uns dies es distribuirà l'índex de l'any 1988, de tot el que queda de l'any 1988. I a més a més li puc avançar que també dins un termini molt breu es publicarà també l'índex íntegre de l'any 1989, una volta superades aquestes dificultats. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sí, gràcies. És imprescindible comptar amb aquests índexs. Si algú, com jo mateix, ha consultat alguna publicació, ha resultat que o bé la persona encarregada no hi era o que quan hi era, estava tapada de feina, l'ordinador amb què s'actua és molt lent i la respota implica uns quinze minuts de passar pantalla fins que no es localitza el document. Per exemple, un cas ben concret: es va parlar de la publicació d'una modificació de crèdit de 23 milions 300 mil pessetes, la famosa modificació per comprar el tresoret almohade, i resulta que no s'ha pogut localitzar la publicació d'aquesta modificació de crèdit, pensam que no perquè no s'hagi publicat - hem d'esperar que s'ha complert la llei també en aquest aspecte - sí almenys per dificultats tècniques. Si ho demanam al Servei d'Informació i Atenció al Ciutadà ens contesten que es torbaran de dos a set dies a contestar-nos i per tant la tasca almenys de control parlamentari esdevé molt difícil. Gràcies.

1.5.-) PREGUNTA NÚM. R.G.E. 1.460/90 FORMULADA PEL DIPUTAT IL·LUSTRE SR. DAMIÀ PONS DEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Per formular la pregunta 1.460/90 sobre els mapes o inventaris arqueològics, té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats: la Conselleria de Cultura ha impulsat la realització dels inventaris o mapes arqueològics de diferents municipis de Mallorca, labor encomiable però que una vegada elaborats ens conta que queden senzillament guardats dins el Museu de Mallorca, no els donen la publicitat adient i per tant, no són coneguts i en conseqüència, és molt difícil que puguem protegir allò que no han donat a conèixer. Ens agradaria saber quin és el criteri que segueix la Conselleria de Cultura, quins prece-

dents, que ens consta que a les altres Comunitats Autònomes no és així, en quins precedents es fonamenta per adoptar una actitud que creim que no és positiva.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ CULTURAL I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Miri, resulta que la comissió assessora en matèria d'arqueologia i etnologia de la Conselleria de Cultura que està formada majorment per tècnics especialistes en arqueologia opina just al contrari de vostè en el que significa protegir i diu que és millor no donar a conèixer-ho al públic en general precisament per protegir.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres i Srs. Diputats, Sra. Consellera, amb tots els respectes a aquesta comissió assessora, coneixíem el criteri de la persona que està al davant del Museu de Mallorca, però evidentment això no és un dogma de fe i li ho intentarem raonar d'una manera molt clara. Li posarem un exemple d'un municipi que la Sra. Consellera coneix perfectament, millor, a més, que aquest Diputat que els parla: el municipi de Costitx.

A Costitx, fins a l'any 1967 s'hi havien localitzat dotze jaciments arqueològics. L'any 89 s'elabora, a través d'una feina bastant conscient, bastant acurada, un inventari arqueològic que no només torna a reafirmar el caràcter d'aquests dotze jaciments ja coneguts fins al 67 sinó que en descobreix set de nous. Descobreix el del Puig d'en Pau, el del Pou del Gos d'en Canyes, el de Son Barrera, el de Can Putxet, el de l'Os d'en Planes, el del Puig d'en Roca i el de Castell de Mos. Bé, una vegada descoberts, es deposita tot aquest material al Museu de Mallorca. Aquest Diputat l'ha consultat. Però si l'Ajuntament de Costitx vol protegir aquests jaciments, què ha de fer? Els coneix? Sap exactament on són? Perquè això són topònims, però la localització precisa i exacta, si l'Ajuntament no ho coneix, pot autoritzar una obra sobre un d'aquests jaciments per desconeixement tant del propietari com del mateix ajuntament.

Creim, per tant, que aquesta política de secretisme realment és negativa, creim que no té precedents i creim que a més, els jaciments dins les Illes Balears tenen un avantatge, si hi ha por dels saqueigs: que no tenen generalment objectes de valor, d'or, de plata, etcètera, contenen elements arqueològics. Creim per tant, que aquesta política hauria d'esser rectificada, perquè si no, un ajuntament pot autoritzar obres que duguin a la destrucció per simple desconeixement. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ, CULTURA I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Sr. Pons, o jo no m'explico mai quan parlo amb vostè o vostè no m'entén mai, una de dues. Vostè no em demana perquè no es fa públic. Jo entenc que fer públic significa donar a conèixer al públic en general. Altra cosa és que la comissió d'arqueologia i etnologia, aconsellàs que aquesta carta no es fes pública a nivell general, cosa que no significa que no es donàs a conèixer, cosa que si s'ha fet, a tots els ajuntaments, i cada Ajuntament té la carta del seu municipi. Per tant, a nivell de municipi sí que s'hi ha donat divulgació. El que ha cregut convenient aquesta comissió és no divulgar-ho a nivell de carrer i l'exemple que vostè m'ha posat de Costitx em dona la raó a mi, és a dir, les persones interessades en una determinada matèria, com pugui esser vostè, poden informar-se perfectament de quins són els jaciments i on són, però són una minoria. Tots els ajuntaments saben exactament quina és la situació dels jaciments dins el seu terme municipal per tal de poder preservar i no donar llicències. Altra cosa és que es divulgui a nivell general, cosa que de moment la comissió assessora i nosaltres, ja que la tenim, li hem de fer cas, crec que no és oportú.

1.6.-) PREGUNTA NÚM. R.G.E. 1.430/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT IL·LUSTRE SEBASTIÀ SERRA I BUSQUETS DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT.

Per formular la pregunta 1.430/90 sobre la fàbrica de teixits de Sóller Mayol S. A., té la paraula el Diputat Sr. Sebastià Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. La darrera indústria de certa consideració a la Vall de Sóller que no sigui de tipus turístic, la fàbrica de teixits de Ca les Ànimes o Mayol S.A., amb més de cent anys d'història ha tancat per una sèrie de problemàtiques de tipus financer perquè cal dir que la fàbrica havia fet una reestructuració de personal, una millora tecnològica important, una renovació, un estudi de viabilitat, i fins i tot tenia un mercat garantit a curt termini i bastant millorat. Tenint en compte que la seva producció, calculada en aquests moments en 400.000 metres de teixits anuals, feien viable, amb el mercat de les Illes i amb el mercat de l'Estat Espanyol que el seu mercat pogués funcionar, la sorpresa ha estat que per uns problemes financers no hagi pogut o en aquests moments estigui en perill molt greu de tancar una fàbrica amb 34 llocs de feina i que en definitiva és l'única que queda, com a negoci important no turístic a la Vall de Sóller. La pregunta, per tant, és saber quines gestions ha fet el Govern de Balears per intentar evitar el tancament d'aquesta fàbrica de teixits.

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Conseller d'Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA (Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Serra: respecte d'aquesta indústria, la fàbrica de teixits Mayol, les col·laboracions i les ajudes que ha fet la Conselleria de Comerç i Indústria arranquen ja de l'any 84, com molt bé vostè ha dit, que es va acollir a la reconversió industrial dels teixits, lògicament, i en aquell moment la Conselleria ja els va ajudar amb els crèdits blancs de la Conselleria i efectivament, vostè crec que té tota la raó almenys coincident amb l'empresa i la Conselleria quant a quina ha estat la causa.

La causa va esser que varen fer la reconversió industrial, tecnològica, però no varen fer la reconversió comercial. I també, vostè ho ha dit, la Conselleria els va subvencionar un estudi de viabilitat que no feia referència única, quasi quasi no en feia, ni tan sols a l'aspecte econòmic sinó que feia referència a la reconversió comercial. Tenien uns canals de comercialització i distribució d'una altra època, no d'acord amb les noves tècniques comercials i l'error d'aquesta empresa va esser que primer varen acometre tota la reconversió industrial tècnica i el comercial el deixaren de banda, a més a més agreujat pel fet que, quan ho posaren en marxa, els va fallar i això els va donar un any de pèrdua quanta a quanta comercialització.

A part de tot això, des de la Conselleria, tant directament amb estudis i amb ajuts i amb assessoraments com mitjançant l'Institut de Disseny, on també aquesta empresa va esser una de les primeres que es va subscriure, a aquest institut i com a subscriptor tenia tots els seus assessoraments en qüestions de moda, fins i tot en catàlegs de tendències en moda que confecciona i distribueix l'Institut de Disseny, l'empresa Mayol S.A. havia fet sessió de teixits que es varen incloure dins aquests quaderns de tendències com a mostres, que si bé això no és una ajuda directa, jo entenc que és una ajuda molt important, indirecta, mentre tot els fabricants de teixits i de moda d'aquí, de les Balears i també de part d'Espanya, ja que hem ampliat la línia quant a distribució d'aquest catàleg, tenien un coneixement d'aquesta indústria.

Però el problema era econòmic per aquest impàs que varen tenir de no poder posar en marxa els canals de comercialització dins el temps que ells tenien previst - vostè també ho sap perquè ho varen comentar crec que ahir per esser concrets, dins la Comissió d'Hisenda i Pressupòsts - i sap perfectament que era un problema de pèrdues acumulades que venia sofrint aquesta empresa des de l'any 87, 88 i 89 i a més amb increment i aqueixa empresa no va tenir l'aval d'ISBA, com nosaltres havíem intentat, però és que jo crec amb aquest projecte, crec que era viable totalment però hi havia efectivament un problema de finançament, un problema econòmic i si els accionistes mateixos que podien avalar, perquè tenien per avalar, no volgueren avalar, per una altra part, ISBA, per no establir un precedent sobre el tema, perquè es tractava de qualche manera de posar doblers aquí i ja veurem si després els recuperam, ISBA va decidir no avalar aquesta empresa.

No perquè no sigui important, tenim un precedent, que és el cas de les estores de Sineu, que jo crec que és un precedent que ens sap greu, ens sap greu crec que a tots els diputats i també el del cas Mayol, però era establir un precedent, jo ja li ho vaig dir ahir, que després aquesta empresa, el carrerany que haguessin fet les altres indústries de calçat, de teixits, hauria estat molt llarg i no hi havia cap justificació per establir un precedent i en els altres dir que no. Lamentablement, aquesta empresa ha hagut de tancar i bé, crec que per desgràcia i baldament que ens sàpiga molt de greu passarà a la història per desgràcia, però les qüestions són així com són, no hi podem fer més. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, miri, l'empresa Mayol, Ca les Ànimes havia actuat en coordinació amb la Conselleria. S'havia acollit a totes les accions de la seva Conselleria i per tant, en definitiva, si aquesta empresa falla quan vostè acaba de dir que la veia viable, aquí falla la política industrial global de la Conselleria. Però el més greu és que el Govern controla directament el 40% d'ISBA i comptant un poc els Consells Insulars i una mica més, en controla més del 60%. Si un Govern, que creu que aquesta empresa és viable, com ha dit el Sr. Conseller no és capaç de fer que ISBA avaluï el crèdit necessari, que no era més que un crèdit de 70 milions i que al mateix temps el patrimoni de l'empresa era suficient per poder avalar i per altra banda amb la garantia d'una reconversió, com s'havia fet, d'uns canvis en el Consell d'Administració, passant d'una gent molt major a una gent jove, una reducció de plantilla de deu persones i amb una memòria explicativa que aquesta empresa va entregar al Govern per tal que el Govern conegués bé la situació i pogués avalar davant ISBA, la veritat, ens plantejarem les contradiccions gravíssimes en el tema d'ISBA i, en definitiva, de tota la política industrial. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ I INDÚSTRIA
(Gaspar Oliver i Mut):

Gràcies, Sr. President. No estic d'acord en absolut amb aquestes manifestacions que ha fet vostè, Sr. Serra. No falla la política global de la Conselleria, la política global de la Conselleria va anar a posar un pedaç. I m'explic: jo entenc que realment va fallar el pla de reconversió del Govern Central, perquè va anar a fer únicament i exclusivament la reconversió quant a maquinari, però va abandonar totalment l'aspecte comercial. I vostè, si ha parlat amb els treballadors i amb la gerència d'aquesta empresa, veurà com tots arribarem i coincidirem en el mateix, perquè resulta que tenen una gran reconversió i estan en una potencialitat d'esser totalment competitius però després no donen el pro-

ducte.

És que hem de conèixer quin sistema tenien de comercialització. Si en aquells moments estaven fent exclusives, que venien 100 i 120 metres d'una tela a una sola persona i que no en podien fer més perquè els hi venien en exclusiva i tenien un sistema de comercialització totalment arcaic, és aquí, on va fallar, no la política de la Conselleria, perquè si en el moment que aqueixa empresa hagués fet la reconversió industrial hagués planificat - i és el que ve a dir l'estudi que va subvencionar la Conselleria - que li fallava el canal de comercialització. I què va passar? Que mentrestant havien de fer front a uns interessos de la reconversió estaven que no venien i tenien una capacitat de producció enorme, podien esser competitius i no venien.

I a més a més que els va fallar la posada en marxa d'aquest canal de comercialització, això ha estat el que ha duit aquesta empresa a aquests moments, a aquesta situació en què està, de suspensió de pagaments i de fallida. L'aval d'ISBA és que en aquests moments pràcticament ja no té salvació. L'única salvació que té aquesta empresa és que té una necessitat de circulat de 70 milions de pessetes, però els hi has de regalar, aquests 70 milions de pessetes, perquè no te'ls podran tornar mai. Cregui'm, Sr. Serra, que si hem d'anar amb aquesta política, és que aquí farem no de repartidora, crec que farem obres de caritat i vostè sap quin és el meu pensament. El finançament que ténim i els doblers, que són escassos, els hem de guardar i els hem de donar a aquelles empreses que realment poden anar endavant. El sèrum és poc i hem de procurar donar-lo als malalts que es puguin salvar, no als que no tenen salvació. Gràcies.

I.7.-) PREGUNTA NÚM. R.G.E. 1540/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT IL·LUSTRE SR. SEBASTIÀ SERRA DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

Per formular la pregunta 1.540/90 sobre l'empresa SOFEBASA té la paraula el Sr. Sebastià Serra i Busquets. Li demanem que intenti estalviar el temps que ha passat amb aquesta altra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Sí, Sr. President, serà molt clara, la pregunta i molt breu. Volem saber què ha cobrat del Govern de Balears pels diversos conceptes l'empresa SOFEBASA, a la qual el Govern encarrega molts d'estudis des del 1983 fins ara.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern, Sr. Joan Huguet.

EL SR. VICEPRESIDENT (Joan Huguet i Rotger):

Gràcies, Sr. President. També molt breu: entre l'any 1983 i dia 6 de juny de l'any 1990, ambdós inclosos, la quantitat és de 290.690.328 pessetes.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. La nostra hipòtesi del debat de la setmana passada queda perfectament confirmada. Si s'haguessin gastat aquests doblers a fomentar aquí la investigació d'aquestes Illes, qualque cosa s'hauria fet per avançar socialment. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern.

EL SR. VICEPRESIDENT (Joan Huguet i Rotger):

Això és una hipòtesi que està damunt arena i que per si mateixa cau. En aquest moment, aquesta hipòtesi vostè fundamenti-la i veurem si realment el que diu és cert o no és cert, perquè no crec que vostè hagi arribat a aquesta conclusió. El que passa és que ha quedat sorprès que li donéssim la xifra tenint coneixement de totes i cadascuna de les feines que ha fet SOFEBASA. Gràcies.

18.-) PREGUNTA NÚM R.G.E. 1.543/90 PRESENTADA PEL DIPUTAT IL·LUSTRE SR. JOAN FRANCESC LÓPEZ I CASASNOVAS DEL GRUP PARLAMENTARI NACIONALISTA I D'ESQUERRES.

EL SR. PRESIDENT:

I per formular la pregunta 1.543/90 sobre els planejaments urbanístics aprovats per la Comissió Provincial d'Urbanisme té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Com vostès deuen saber, Sres. i Srs. Diputats, la Llei del Sòl i de l'Ordenació Urbana estableix en els seus articles 44 i 56 l'obligació de publicació en el *BOE* o en el *BOCAIB* de planejaments, normes subsidiàries, normes complementàries, programes d'actuació, etc.

La Llei del Sòl és del 76 i la Constitució és del 78 i la Constitució en el seu article 9, apartat tercer, diu que es garanteix el principi de legalitat, la jerarquia normativa i la publicitat de les normes. En base a aquesta disposició, a aquest article, la Llei de Bases de Règim Local, a l'article 70, punt 2, diu que els acords de les corporacions locals, incloses les normes dels plans urbanístics, s'han de publicar en el *Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma* i no entren en vigor fins que no s'hi hagi publicat completament el seu text. La nostra pregunta està formulada el mateix dia que es feia pública una sentència del Tribunal Suprem que posava en qüestió la vigència del Pla General d'Ordenació Urbana de Palma per mor de no haver-se publicat. És conscient, per tant, el Govern que pràcticament tots els planejaments urbanístics aprovats definitivament per la Comissió Provincial no compleixen aquestes disposicions?

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Saiz Gomila):

Sí, muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. López, voy a intentar contestarle lo más brevemente posible en un tema que es bastante complicado. Quizás la respuesta sería que el Gobierno es consciente que según la última sentencia, efectivamente no están en vigor ninguno de los Planes Generales, o Normas Subsidiarias o Planes Parciales que se han aprobado en Baleares y creo que en toda España porque no tenemos conocimiento de que se haya publicado ninguno en el boletín oficial de ninguna comunidad autónoma ni de ninguna provincia.

Lo que pasa es que además de ésta, hay otras sentencias, otras leyes, absolutamente contradictorias, por ejemplo, una de enero del 98 que dice textualmente que "siendo por todo ello claro que las normas del Plan General aprobado definitivamente no debieron ser objeto de publicidad plena establecida en el indicado artículo, sino que era suficiente la publicidad del artículo 44 de la Ley del Suelo". Y como ve usted, hay sentencias contradictorias y opiniones dispares por parte de los juristas. Quizás, después de esta última, es la última, en cualquier caso, el supremo, de alguna manera tendrá que sentar una jurisprudencia algo más clara, dada esta contradicción clara que hay y la contradicción que hay entre los propios tratadistas. En cualquier caso, lo más que podríamos pensar es que sí, que es necesario publicar en el *Boletín Oficial* las ordenanzas y las normas de acuerdo con lo que dice el artículo 70 de la Ley de Bases de Régimen Local.

Lo que no está nada claro, porque no lo dice esta sentencia ni ninguna es a quién correspondería ordenar esta publicación, si a la Comunidad Autónoma o a los Ayuntamientos. Parece que la mayoría coincide en que tendrían que ser los Ayuntamientos ya que está esta obligación incluida en un artículo que es absolutamente de carácter municipal y que los acuerdos que adopten las corporaciones locales se publican o notifican en la forma prevista por la Ley. Las ordenanzas incluirán las normas de los planes urbanísticos se publican en el boletín oficial de la provincia, idénticas reglas de aplicación a los presupuestos. Es decir que parece que está claro que está en el ámbito absolutamente de obligaciones puramente municipales.

Por otra parte, también hay precedentes de las antiguas ordenanzas fiscales que, aprobadas por el delegado de Hacienda, eran publicadas por los propios ayuntamientos y todavía, mayor abundamiento, se puede decir que el artículo 214 de la Ley del Suelo, atribuye a los ayuntamientos todas las facultades urbanísticas que, siendo de índole local, no hubiesen sido expresamente atribuidas por la presente Ley a otros organismos. Y ese podría ser el caso de la orden de publicación de estas ordenanzas.

En cualquier caso, el tema, evidentemente, no está claro, la sentencia ha sorprendido. Había otras sentencias parecidas, pero no tan claras, pero la prueba de la confusión

es que a pesar de que había otras sentencias, en ninguna Comunidad Autónoma ni ninguna Comisión de Urbanismo había ordenado, o que tengamos conocimiento, vamos, con carácter general, la publicación de este tipo de normas y ordenanzas. Consecuentemente, tenemos que estar a la espera de que se resuelva y se aclare definitivamente, aunque quizás por prudencia y así de una manera absolutamente particular se ha indicado a los Ayuntamientos que prudentemente tendrían que ordenar esta publicación aún a sabiendas de la complicación tecnológica que va a suponer para todos los boletines oficiales la publicación de estas ordenanzas, que en el caso de Palma son voluminosísimas, no siempre es igual, pero la verdad sincera es que no hay una postura clara ni ningún jurista se atreve a expresarla tajantemente. En el informe jurídico que yo tengo, concretamente, todo son suposiciones y opiniones, pero sin atreverse en absoluto a dar una opinión tajante.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies. Coincidim, efectivament, Sr. Conseller, que és un problema molt complex, però no complex des del punt de vista jurídic, perquè sembla que malgrat la sentència, que vostè ha citat del gener (vostè ha dit del 98, supòs que es devia referir al 88) és problemàtica aquesta publicació. Però a la vista que la normativa i la sentència estan produïdes i basades, com hem pogut llegir, en un precepte constitucional i en la Llei de Bases de Règim Local, creim que seria important que el Govern de la Comunitat Autònoma comencés a estudiar el tema perquè no l'agafés per sorpresa en el moment que fos perceptiva aquesta publicació. Vostè ha dit que és competència dels Ajuntaments i aquí, hi ha un altre punt de dificultat, perquè com és sabut, l'aprovació definitiva d'aquests planejaments correspon, pràcticament en tots els casos, a la Comissió Provincial d'Urbanisme, i així com l'Ajuntament de Palma sembla que vol arbitrar una fórmula, un conveni amb el BOCAIB però per publicar des d'una empresa externa al BOCAIB també crec que seria important que des de la Conselleria Adjunta a la Presidència probablement, es comencessin a pensar fórmules d'ajut als Ajuntaments que hagin de fer efectives les publicacions pròximament.

III.3.-) DEBAT RELATIU AL COMPLIMENT PER PART DEL GOVERN DE LA PROPOSICIÓ NO DE LLEI NÚM. R.G.E. 1.941/88.

EL SR. PRESIDENT:

Esgotat el primer punt de l'Ordre del Dia, i d'acord amb l'alteració que el plenari ha autoritzat per a aquest d'avui passariem al debat relatiu al compliment per part del Govern d'una Proposició no de Llei, la 1.941/88, relativa a senyalitzacions verticals de determinades carreteres d'Eivissa. Per començar, el Sr. Secretari Primer de la Cambra donarà lectura a la Proposició no de Llei.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i

Busquets):

"Que es millori les senyalitzacions verticals a les desviacions a Sant Miquel i a Sant Joan de Labritja des de la carretera Eivissa-Sant Carles, mitjançant cartells informatius sobre la calçada del tipus pòrtic o banderola."

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Josep Maria Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats: com ja va dir el diputat que presentà la Proposició, el Sr. Antoni Costa, la Proposició no de Llei era quasi de caràcter domèstic, però no deixava de tenir la seva importància. És quasi més important que per a la ciutadania, per a la gent que visita les illes d'Eivissa, ja que a causa de la mala senyalització, a vegades es produeixen molèsties als visitants com pèrdues en la ruta, etc.

Convé recordar que aquesta Proposició no de Llei fou proposada per la sol·licitud feta per l'Ajuntament de Sant Joan de Labritja, que en aquells moments tenia el mateix color polític que el Govern de la Comunitat Autònoma i pels representants del sector turístic de la zona, que veien que les obres realitzades fa uns cinc anys feren que la carretera principal passés a esser la de Santa Eulàlia del Riu, per raons que aquest Diputat que els parla també comparteix. Però quedaven els turistes poc informats de les altres rutes que hi havia, concretament a la zona de Portinatx i a la de Sant Miquel, nuclis turístics. El Govern complex part de la Proposició i realitza la senyalització al desviament cap a Sant Joan, però no ho fa cap a la ruta de Sant Miquel. Hem de recordar que aquesta Proposició sortí amb el vot contrari del Partit Popular, qüestió important per al que analitzaré ara.

Fins aquí podríem assenyalar que la qüestió és domèstica, però té una gran transcendència política en un Estat democràtic on la divisió de poders és la base fonamental del sistema. Són els incompliments del Govern de forma conscient i voluntària dels acords presos pel poder que representa el poble de les Illes Balears, com és el Parlament, o així, almenys, ho diu l'Estatut d'Autonomia.

Un dels estudiosos del dret constitucional, com és Maurice Duverger diu sobre el tema: "La responsabilitat política del Govern davant el Parlament constitueix l'element essencial del règim parlamentari." Com podem veure, Srs. del Govern, Sr. Cañellas, vostès no tenen responsabilitat política, o almenys en el sentit que ho diu el Sr. Duverger, ja que si no, hauríem complert aquest acord totalment i no a mitges. Vostès, d'una forma intencionada han vulnerat un acord d'aquest Parlament, per l'única raó que vostès estan en contra d'aquest acord. Vostès, Srs. del Govern, han llegit i segueixen molt bé un autor que a aquest Diputat li agrada llegir, però no tant de practicar, i és Maquiavel, que deia: "Un príncep no ha d'esser fidel a la seva promesa, quan aquesta el perjudica", però és indispensable sa-

ber desfressar les coses i esser més trafingil. És clar que aquesta lectura, extreta de Maquiavel, en la seva obra *El príncep* és incompatible amb l'estat democràtic consagrat a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia. Prenguin nota: compleixin l'acord parlamentari i no facin allò de "diguin, diguin, que nosaltres ja farem i desfressarem", com Maquiavelo, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Obres Públiques.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jeroni Sáiz Gomila):

Gracias, Sr. Presidente. Mire usted, el mismo día que se aprobó esta Proposición no de Ley, quedó colocada la nueva señalización en la intersección de Sant Joan, entre otras cosas porque cuando se hizo la Proposición no de Ley respondía a un encargo que ya estaba hecho y del que ustedes seguramente que ya tenían conocimiento. Este tipo de señalizaciones no se pueden improvisar. En estos momentos, la intersección Sant Joan-Santa Eulàlia dispone de carteles previos direccionales colgados en banderola y juego completo de paneles en las isletas de las intersecciones, con las indicaciones Santa Eulàlia, Sant Joan, Portinaxt, Sant Antoni, Eivissa. Y la intersección de Sant Miquel dispone de carteles-croquis previos, de gran tamaño, en ambos sentidos y paneles direccionales en las isletas con indicación de Sant Miquel, Santa Eulàlia e Eivissa. Es decir, que se ha corregido y se ha puesto una adecuada señalización en las dos intersecciones tal como pedía el acuerdo, que prácticamente decía que se mejorase la señalización vertical de las desviaciones y se ha señalado.

Quizás cabría decir que hay un ligero incumplimiento al pie de la letra y hemos de decir por qué. Porque entendemos que cuando el Parlamento tomó el acuerdo de aprobar esta Proposición no de Ley se refería indudablemente a la primera frase, que dice "mejorar la señalización vertical" y cuando en la última especificaba con qué tipo de señal, debía ser de tipo indicativo, ya que el tipo de señales es una cuestión técnica que lógicamente no va a ser el Parlamento quien la decida, sino los servicios técnicos. En este sentido, cabe decir que una de las intersecciones sí efectivamente es una banderola, como se pedía, y en cambio la intersección de Sant Miquel no es una banderola, sino que es un panel-croquis porque técnicamente, para aquella intersección, es más adecuado panel-croquis que la banderola, simplemente. La función es exactamente la misma. Consecuentemente, entiendo que la resolución está perfectamente cumplida.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. portaveus dels Grups Parlamentaris que hi vulguin intervenir?

Per part del Grup SOCIALISTA té la paraula el Diputat Sr. Costa.

EL SR. COSTA I SERRA:

Entenem, i així ha estat reconegut pel Conseller, que hi ha hagut una part d'incompliment. Ja ho havíem dit al principi a la meua intervenció. És a dir, sí que és cert que s'ha complert a l'encreuament de Sant Miquel. Així també va esser exposat pel Portaveu del Partit Popular, Sr. González Ortea a la Comissió i fou derrotat. Vostès no han posat la senyalització que es va acordar perquè vostès n'estan en contra, però vostès es confonen, perquè han de complir estrictament un acord del Parlament i no fer el que vostès pensen per mor que han de fer i complir l'acord del Parlament. Res més.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES I ORDENACIÓ DEL TERRITORI (Jerónimo Sáiz Gomila):

Sr. Presidente, Sr. Portavoz del Grupo SOCIALISTA, sinceramente, con todos mis absolutos respetos hacia usted, hacia su Grupo y hacia el Parlamento. Me parece absurdo, sinceramente absurdo, el organizar un debate político sobre un tema tan técnico sobre si una señalización tiene que hacerse con un croquis o con una banderola. Es una cuestión puramente técnica de un tipo u otro de señal, que me parece ridículo que usted pueda decir que nosotros no queremos poner banderolas, cuando le digo que de las dos, en una se puso banderola.

Que ustedes pretendan que se mejore la señalización, me parece adecuado, y se ha cumplido, se ha mejorada, la señalización. No diga que es un incumplimiento en Sant Miquel. En Sant Miquel se ha mejorada la señalización y lo he estado diciendo. Lo que pasa es que esta mejora no se ha hecho precisamente con una banderola sino que se ha hecho con un cartel croquis, con un panel indicativo. Ese es un tema pura y escuetamente técnico del tipo de señal que tiene que ponerse, usted no pretenda hacer un debate político sobre los tipos de señales que se colocan. Este es un debate absolutamente técnico y nada más.

Pretender decir que con esto el Gobierno desprecia al Parlamento porque se niega a cumplir sus resoluciones, no es esto. El Gobierno pretende cumplir la resolución, la cual ha sido la voluntad del Parlamento y lo hace lo mejor posible y técnicamente, lo mejor que se puede hacer y esto es lo que ha hecho el Gobierno, nada más. Dar cumplimiento al deseo parlamentario en la forma técnicamente más aconsejable. Muchas gracias.

II.-) MOCIÓ NÚM. R.G.E. 1.57/90, PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA RELATIVA A LA POLÍTICA CIENTÍFICA DEL GOVERN DE LA CAIB.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam al punt segon de l'Ordre del Dia relatiu a la Moció 2.577/90 subscripta pel Grup Parlamentari SOCIALISTA i derivada de la inter-

pel·lació núm. 1.163/90 sobre la política científica del Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. Per defensar aquesta Moció i per part del Grup SOCIALISTA, té la paraula la Diputada Sra. Teresa Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats: ocupar avui aquesta tribuna és per a mi una tasca amable i ho és perquè repassant el que es va dir aquí en ocasió de la meua interpel·lació, he comprovat que es va posar de relleu la pràctica unanimitat amb la necessitat d'acceptar les raons acadèmiques que vaig exposar. Com va molt bé dir el Sr. Huguet, les discrepàncies, si n'hi ha, són polítiques. La major part de la meua presentació estava basada però en una anàlisi purament acadèmica i ara per ara, voldria continuar mantenint-me dins el mateix estil.

Si tots estam pràcticament d'acord, què cal fer per donar els primers passos dins aquest projecte al qual tots, en principi, donem suport? Els punts de la Moció que avui vull defensar, estan basats en unes quantes conviccions del meu Grup que per ventura cal posar de manifest.

A la nostra manera de veure, tot el progrés de la humanitat d'una manera o d'una altra, està basat en el desig del qual tots participem, de tenir més qualitat de vida que els nostres ingressos immediats permeten. Altrament dit, el progrés consisteix a trobar mitjans de fabricar més producte interior brut en benefici de tothom. A la nostra Comunitat, durant molts d'anys, ens han volgut fer creure que n'hem tingut, de progrés. I és ver. Però no en totes les àrees igualment. I el que a mi em preocupa ara és què hem de fer perquè en l'àrea de la recerca i el desenvolupament científic es donin les primeres passes que condueixin a un futur brillant dins aquesta àrea i dins totes les àrees industrials i comercials que indirectament la investigació científica estimula. Tot i reconeixent que n'hi ha hagut, d'avenç, el nostre Grup no creu hagi estat tot per a bé. Imaginem per un moment que els caníbals es posen a menjar humans amb forquetes, ganivets, torcabagues i estovalles. Podríem anomenar això progrés? Pel que fa a les eines emprades per menjar, per ventura sí, però no pel que fa a la condició de canibalisme. A la nostra Comunitat estem devorant la nostra terra amb sofisticades eines de destrucció, però encara ens comportem com a caníbals que practiquem una autofàgia omnívora.

La Moció que tenc l'honor de defensar pretén contribuir a redresar la situació que pateix la nostra terra. Molts ens hem demanat què pot fer la nostra terra per nosaltres. Ara és el moment de demanar-nos què podem fer per ella. I sobretot, és hora de fer-ho. En interès de tots, proposem generar un canvi qualitatiu, gradual de l'activitat productiva del nostre entorn, un canvi de mentalitat, un canvi de competitivitat, un canvi de qualitat. Aquesta Moció fou preparada pensant en aquests objectius. I ho hem fet amb optimisme. Volem creure que la nostra Comunitat Autònoma té capacitat per complir els cinc manaments de la Comunitat Autònoma ideal i utòpica, que són: ésser agosarat, esmolar l'ingeni, ésser una mica visionari, raonablement ambiciós, tenir la capacitat de saber anticipar-se a

les noves situacions. Són aquests manaments, Sres. i Srs. Diputats, els que hem condueixen a la defensa dels punts de la nostra Moció.

El primer punt que presentem va encaminat a saber quina és la situació real de l'R+D a la Comunitat Autònoma, per tal de conèixer quins són els recursos humans i materials de què disposem, i quines són les activitats de recerca que es realitzen per, a partir d'aquí, establir els criteris bàsics per a una política científica adequada a les necessitats i possibilitats del nostre sistema "Ciència i tecnologia".

Aquest informe, que nosaltres proposem, hauria d'incloure tots els elements determinants per fer un pla de recerca per als propers anys que fos el mecanisme per a la programació, el foment i la coordinació de les activitats d'R+D a la nostra Comunitat Autònoma. També seria bo que pogués incloure les prioritats d'actuació per estimular la capacitat d'innovació de les empreses, tot fomentant el desenvolupament i/o creant centres d'investigació i mobilitzant recursos públics i privats cap a àrees d'especial interès. Per la seva elaboració, voldríem que es comptés amb la cooperació de la nostra pròpia comunitat científica i no només en una empresa contractada. Paral·lelament, sobre la base dels resultats de l'estudi anterior i d'acord amb les línies que es marquin per al futur, és necessari que vostès preparin i presentin un programa de recerca específic de la nostra Comunitat, per a la seva inclusió en el Pla Nacional.

El Pla Nacional, per mandat de la mateixa Llei de la Ciència, és revisable anualment i sense anar més lluny, l'any passat es van incloure sis nou programes. Els programes nacionals preveuen la major part dels programes específics proposats per les Comunitats Autònomes. Sr. Huguet, és cert el que vostè deia l'altre dia, que només dos d'aquests programes són estrictament d'una Comunitat Autònoma. Però n'hi ha d'altres que, perquè tenien coincidències o superposicions amb altres programes presentats, van inclòs en programes ja existents o, com que interessaven a diverses comunitats autònomes, van donar lloc a nous programes que afecten més d'una comunitat. Sr. Huguet, hem de presentar un programa propi. Doncs, si no hi som, és molt difícil que ens hi incloguin perquè, com vostè molt bé sap, a la taula d'en Bernat, qui no hi és, no hi és comptat. Per tant, hi hem d'ésser el segon punt de la nostra Moció.

És evident també que per fer tot això necessiten assessorament, per tant, està molt bé que hagin creat el Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia. No m'agrada gaire el nom, però és cert que és nomenclatura més o menys estàndard, però com pot ésser que en aquest Consell no hi sigui representat el 99% de les institucions que fan recerca homologada en aquesta Comunitat? Per això jo li deia l'altre dia que aquest Consell té una composició una mica estranya, per tant, canviïn la composició d'aquest Consell tal com els diem en el punt 4 de la Moció. Facin-lo més operatiu i representatiu i després reuneixin-lo, perquè si no, no servirà de res. Fins ara, crec que no s'ha reunit mai i ja té més de dos anys de vida. Aquest Consell podria actuar també com a organisme d'avaluació dels projectes de recerca en els quals intervingui la Comunitat Autònoma.

Passem ara al punt tercer de la Moció. Aquí crec que no els he de convèncer. L'altre dia el Sr. Huguet ens va dir que el Govern tenia encarregat un estudi de viabilitat per saber si és possible o no comptar amb un parc tecnològic. Ens va dir que era no només un estudi de viabilitat econòmica per saber si era rendible o no ho era, sinó també per saber com hauria d'esser o com s'hauria de fonamentar. Aquestes són bones notícies perquè així, en menys de sis mesos, en tendran prou. Però cap política tecnològica, Sres. i Srs. Diputats no pot tenir eficàcia real si el Govern no aconsegueix mobilitzar la societat entorn d'una sèrie d'objectius, no només de producció, sinó també d'assimilació de noves tecnologies. L'activitat legislativa o institucional, malgrat que és indispensable per regular les actuacions, no és suficient per actuar com a motor de promoció del canvi tecnològic. El Govern ha d'incidir sobre els mecanismes econòmics productors d'innovació, ja ho hem dit, ha d'incidir en el finançament i en el desenvolupament de les empreses, en la demanda tecnològica, en la formació de personal tècnic i científic, però també ha d'incidir en l'ús social de les noves tecnologies i, com ja els deia l'altre dia, en la formació d'una cultura i una consciència tecnològiques. Per això, tot el que vagi encaminat a difondre informació a les escoles, o al ciutadà en general, tot allò que permeti al conjunt de la societat expressar les seves pors, esperances i contradiccions és bo perquè el canvi tecnològic s'assumeixi amb plena consciència. Per això, Sres. i Srs. del Govern, proposem el punt cinquè de la nostra Moció.

I finalment, Sres. i Srs. del Govern, jo voldria posar al servei d'aquest Parlament les meves qualificacions professionals i ho voldria fer d'una manera generosa, car l'únic ànim que m'impulsa és la irrenunciable voluntat de servir el nostre poble. Crec, i voldria errar-me, que la política que vostès fan en matèria de tecnologies de la informació i informàtica, és absolutament desencertada. I no vull prejutjar si hi ha interessos personals incorporats. El que volem nosaltres, i per això presentem en el punt sisè de la Moció la creació d'una comissió, és contribuir a refer un camí que, ara com ara, sembla que no té retorn. No es tracta d'encalçar culpes ni culpables, més aviat el que hem de fer és redreçar les coses tortes. En la nostra opinió, el mal que s'ha fet és molt gran i no sabem si té cura, però val la pena, pensem, provar de trobar-hi adob.

Sres. i Srs. del Govern, no tinguin por. Tots sabem, perquè vostès ho diuen, que el Sr. Forcades és un home honrat i competent, però no és omniscient. Només volem ajudar. Per favor, deixin-nos-ho fer. Si tot és correcte, i de bon de veres que m'agradaria moltíssim que ho fos, no hi res a témer. Si no ho fos, correcte, Déu no ho vulgui, tenim tots el deure de posar-hi remei. I jo sé que vostès també n'hi voldrien posar. Sres. Srs. Diputats, siguem valents i coherents. Si entre tots no som capaços d'assumir les nostres responsabilitats, crec que el que hauríem de fer és deixar aquests llocs de representació a altres persones que sàpiquen defensar els interessos públics més bé que nosaltres. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident del Govern, Sr. Joan

Huguet.

EL SR. VICEPRESIDENT (Joan Huguet i Rotger):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats: el debat sobre la política científica del Govern de la Comunitat Autònoma o, com seria més correcte, el debat sobre l'I+D, crec que ja va tenir lloc amb la presentació de la interpel·lació que va fer la Il·lustre Diputada del Partit Socialista en nom d'aquest partit.

Som una persona a qui reconèixer les coses no fa que li caiguin els anells i ja li vagi dir que vostè havia tingut una primera part de la intervenció acadèmica que crec que no hi havia cap Diputat en aquesta Cambra que està en condicions de dir "jo no la subscriu" perquè no tenia volta de fulla quant a exposició. Quant a la segona part, li vaig dir que, o bé la precipitació de certs qualificatius o l'apressament de certs companys li varen fer dir coses queestic convençut que vostè no hauria dit. Molt em tem avui que la darrera part de la seva intervenció hagi tornat anar en la mateixa situació que el primer dia, quant a la famosa comissió d'investigació, a la qual em referiré al final. La veritat és que no tenia intenció en primer lloc d'intervenir perquè consider que en aquests Moció quan hi ha propostes clares a prendre per un Parlament, són els Grups Parlamentaris que han de debatre la bondat de cadascuna, però crec que per respecte a la Cambra i per respecte a vostè mateixa, he de puntualitzar una sèrie de punts. Passem, idò, d'una manera molt esquemàtica i molt breu, a fer-ho.

M'ha facilitat bastant la feina, amb la seva explicació de cadascun dels punts, quan jo interpreto que vostè unifica el primer, el segon i el cinquè punts en un conjunt, és a dir, no es pot entendre el primer punt sense el segon o el segon sense el primer, o el cinquè sense el primer i el segon. Per tant, és un tom comú. Però a la mateixa Moció hi ha un aspecte que també considera important, que és el punt número quatre. Com a Govern li vaig explicar el que li havia d'explicar del Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia, que tot sigui de pas, està subjecte a la normativa estatal i té la composició podríem dir mimètica de tots els Consells Regionals de la Ciència i la Tecnologia, de tots els Consells com a organisme - una altra cosa és un altre tema que avui li proposarem - i que per tant, discutir la bondat o no d'aquest Consell està en funció de veure si és operatiu o no és operatiu o de veure si dins aquest Consell hi ha d'haver una participació de tots els estaments científics, de tots els estaments de recerca científica que hi ha a la nostra Comunitat Autònoma, que indiscutiblement aquests estaments a la nostra Comunitat Autònoma seran diferents als estaments que hi pugui haver a altres comunitats autònomes. D'aquí, per exemple, el que ja li explicava i li deia que, de programes específics de Comunitat Autònoma acceptats a nivell nacional, només n'hi va haver dos, però varen esser dos i un concretament, el de Catalunya, perquè molt específic també era el projecte i aquest programa que s'havia presentat.

Per tant, m'ha de permetre que li comenci pel quart punt per posar la postura del primer i el segon, sense dir si el Govern votarà a favor o en contra perquè defens la posi-

tura del Govern, no de votar a favor o en contra, però sí de tenir els meus dubtes que s'hagi de fer de la manera que vostè proposa.

Si acceptam - i li acceptam des del Govern - que a la composició del Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia hi hagi representants del món de la ciència i del món de la investigació, que n'hi ha, però que n'hi pot haver més, jo li dic que el Govern està disposat, i crec que hi ha un Grup polític, crec, no; hi ha el Grup polític que dona suport al Govern que li farà una proposta i és que d'acord amb el Decret s'ampliï aquest Consell i que s'anomenin representants qualificats de les diferents unitats d'investigació més significatives de les Illes. Això és la interpretació que faig del punt número quatre que vostè posa aquí. No canviar tant la composició en funció d'aquests sinó aprofitant aquest Decret, que s'ampliï a més representants. Però feim una passa més. Jo li brind aquí - i és una de les poques vegades que des del Govern deim que s'ha quedat curta, l'oposició. Aquí crec que s'han quedat curts. A més a més d'açò, la proposta, que potser encara sigui més interessant, és que es constitueixi una comissió d'assessorament tècnic. Si ens limitam al que diu "assessorament tècnic", indiscutiblement, no serà una comissió política sinó, en aquest cas, tècnico-científica. Si aquest punt quart és acceptat, jo li dic que és possible fer el punt primer i el punt segon a través d'aquesta nova composició i a través d'aquesta comissió tècnica.

Per què li dic açò? Suposem que estàssim d'acord amb el primer punt i amb el segon punt, si açò ho han de fer, ho han d'encarregar, no ho farà el Govern. I vostè ho sap, que no ho farà el Govern, ni cap govern per si mateix farà un pla d'investigació científica. Els ho han de donar a fer. Si tenim aquesta composició d'aquesta nova comissió i a més a més, vostè accepta - perquè aquí no hi ha ningú més que ho pugui acceptar que qui ha presentat la Moció - la creació d'aquesta Comissió d'Assessorament Tècnic, crec que haurà d'esser aquest organisme que ho haurà de fer i haurà de proposar, perquè hi estan representats tots els estaments.

La postura és aquesta. Per tant, jo seria molt més partidari que aquests punts número u, número dos i número cinc sigui aquesta comissió i sigui a més a més aquesta ampliació del Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia.

Quant al tercer punt, molt breument, li vull dir que el Govern, com ja li vaig dir l'altra vegada, ha contractat un estudi de viabilitat per instal·lar un Parc Tecnològic. I aquest estudi ha de contemplar a més a més dels aspectes econòmics, els serveis que s'han de donar a les empreses, però un aspecte també molt important: quines empreses convé captar? En funció de les necessitats de les nostres Illes i en funció de les possibilitats de suport que puguin trobar en aquestes Illes. I això em duu a donar una conclusió: cal esperar a tenir aquest estudi per prendre totes aquestes decisions.

És a dir, que si la proposta és fins al primer punt i seguit, jo li diria que tant és que la votem a favor com no. Es fa i es farà i s'haurà de dur. A mi, el que em preocupa, és

que no podem votar fins al primer punt i seguit, sinó que s'ha de votar tot el punt número tres, que aquests condicionants que vostè posa a aquest número tres, als quals jo no li puc dir si estic a favor o en contra perquè ho desconec, així de clar i senzill, el que si està clar és que potser que aquest estudi ens doni aquestes variables que vostè posa aquí o que ens en doni unes altres. No afirmem, idò, a priori, el que ens pugui donar aquest estudi. Si el punt número tres és: "El Govern de la Comunitat Autònoma - més que crearà, no ho sabem encara, la intenció és aquesta, a posta per això s'encarrega aquest estudi - crearà en el termini màxim de sis mesos un Pla per implantar un mini Parc Tecnològic - més que "crearà", "encarregarà" (està encarregat) - a la Comunitat Autònoma" i punt, si fos aquí, no hi ha cap problema, està encarregat i es fa. El que passa és que vostè posa una sèrie de condicions que crec que realment, els que les ha de donar, és aquest estudi, o aquest pla. Haurà de reconèixer aquestes condicions o unes altres.

Al cinquè punt, li don més o manco per reproduït el que li he dit en els punts primers i després de fer un diàleg totalment constructiu sobre aquest tema, jo li he de dir que vostè va per un altre sentit, no pel que ha fet el Govern i que ha tengut un reconeixement per part de la Direcció Provincial d'Educació i Ciència i per part del Ministeri mateix i fins i tot ha tengut un reconeixement a nivell de l'Estat espanyol per posar-ho en marxa i impulsar-ho a les altres Comunitats Autònomes, que és aquest programa de gestió acadèmica, administrativa i econòmica dels centres docents. I açò s'ha posat en marxa, ha tingut una acceptació total, fins al punt que a partir del curs proper, el programa es tractarà d'implantar a centres de preescolar i a centres d'EGB, però no era aquest el sentit que vostè donava.

A mi el que em preocupa és que tot i essent molt important la proposta número cinc que vostè fa, pot ésser que desviem recursos econòmics escassos i que desviem esforços personals, també escassos a complir una tasca que en aquest moment no és competència de la nostra Comunitat Autònoma. Abans he dit que el número cinc s'hauria de veure si realment el Ministeri estaria disposat a fer una conveni de col·laboració amb participació i aportació econòmica per dur endavant aquest programa que vostè proposa al punt número cinc, perquè ens podem trobar amb la circumstància de fer-ho i que ens trobarem les portes pels morros. Supòs que no passaria açò. Però abans de fer-ho com a propi, aprofitem tot el que es fa a nivell nacional quant a implantació de la informàtica a l'escola i si a través d'aquí, consideram que s'ha de donar suport a aquests programes, que n'hi donin, de suport, però no a priori començar a fer una tasca i una feina que no sabem si ens podrà donar els resultats que nosaltres esperam. Constituïm aquesta comissió amb aquestes característiques, tinguem tots els contactes que facin falta per dur endavant aquestes propostes, que serien propostes de futur però avui, prendre-les, crec que fermaria molt l'actuació del Govern.

I quant al darrer punt, de crear una comissió d'investigació per aclarir les actuacions en matèria d'informàtica del Govern, si és per aclarir les actuacions en matèria d'informàtica del Govern vol dir que no estan clares. Si és que no

estan clares, vol dir que vostè les coneix. Si és que vostè les coneix, té l'obligació de dur-les aquí. No podem crear suspicàcies amb les intervencions que vostè fa i que acaba concluent dient: "supòs que no hi ha interessos personals". Dir això en aquesta Cambra, vol dir: "però també n'hi pot haver". S'ha fet molt de mal, què? O és que pens que se n'ha fet i hem d'investigar si realment se n'ha fet.

Crec que tota la informació en aquest tema, precisament vostè la va rebre dia 12 de febrer de l'any 1990 amb una resposta de documentació a una bateria de setze preguntes, que no sé si tots els Diputats coneixen. I una a una, li varen esser contestades. Des de la primera pregunta, que és: "De quins equips informàtics disposa el Govern al 31 de desembre de l'any 1989?". Des d'aquesta fins al cost i contracte de manteniment, "hi ha hagut cap concurs públic? Qui ha estat consultat?" Totes aquestes informacions amb les quinze que hi ha entremitges, una per una, li varen esser contestades. Una per una. I si açò encara no és suficient, aquí hi ha el catàleg d'aplicacions informàtiques que ha estat presentat a nivell nacional a totes les altres comunitats autònomes, que està en castellà en aquests moments, i n'hi ha la traducció al català, però jo n'he duit un exemplar avui per donar a cadascun dels portaveus de Grups Parlamentaris perquè el coneguin, que explica tota la informatització i tot el pla d'informàtica que s'ha fet a la nostra Comunitat Autònoma.

Acab dient que des del Govern considerem que no és necessària aquesta comissió d'investigació, tot i afegint que creim i continuem considerant necessària i inevitable la col·laboració entre institucions, ja sigui entre institucions públiques, ja sigui entre institucions docents, però no farem cap bon servei ni al món de la informàtica, ni a la nostra Comunitat Autònoma, si feim una guerra informàtica Comunitat-Universitat. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Diputada Teresa Riera.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, jo també intentaré fer un repàs punt per punt, com ha fet el Sr. Vicepresident del Govern.

És veritat, Sr. Vicepresident, que per deformació professional per ventura som un poc teòrica, però així i tot crec que tenc els peus a terra, me n'adon prou que per acceptar el primer punt de la Moció, cal ésser d'una banda reflexiu, experimentalista per tal de voler saber quines són les coses que es fan en aquest moment, i d'altra banda, podríem dir una mica visionari, capaç d'imaginar el futur. Em complauria moltíssim que tenguessin la voluntat de reflexió i la capacitat de visió necessàries per acceptar aquest punt el Sr. Portaveu del Grup Popular m'ho aclarirà.

Sr. Huguet, acceptem la proposta del punt quatre que vostè ens ha fet anunciant una mica, com farà després el Portaveu. Bé, suposo que el Sr. Portaveu ens ho dirà amb més matís, però en principi pareix una proposta que pot

agilitar el procés, podem guanyar temps i esser més operatius. Ara, no ens digui que per assumir els punts u i dos necessita primer el punt quatre. El Consell Regional de la Ciència el poden engegar tot d'una i amb el que vostès proposen encara més. Per tant, els punts u i dos els poden assumir perfectament, fins i tot, pensant que el Consell hauria de tenir un paper important, cosa que comparteixo amb vostè.

Miri, la inclusió de programes propis dins el Pla Nacional, en el punt tres, es tradueix en milions de pessetes que, sortint del Pla Nacional d'Investigació, vénen a parar aquí en lloc d'anar a un altre lloc. Per tant, aspirar a una transferència de fons d'aquest tipus requereix esser raonablement ambiciós, com prescrivia el manament quart. Volem que els digui quines han estat les Comunitats Autònomes que presenten programa de recerca propis? Doncs les que tenen una planificació feta: Astúries, té un pla regional de recerca; Galícia, té fins i tot una Llei de la Ciència, això per posar d'exemple una comunitat de cada color. Em complauria comprovar que tenen l'ambició suficient, però crec que no serà així.

La creació d'un Parc Tecnològic suposa una mentalitat agosarada, raonablement ambiciosa i s'ha de preveure el futur i esmolar l'enginy. Com diu la glosa, "la barrera no és tan alta que no puguem botar pla, que si hi ha amor i voler de qualsevol penya salta". El temps dirà si avui ha faltat amor, voler, evidentment sense doblers no podem fer res. Tornem a esser a les bones intencions, Sr. Huguet.

La voluntat de voler informar correctament els ciutadans és unca cosa que ja els suposava. Una decisió reflexiva de no voler promoure aquesta informació és un record realment impensable i això no vol doblers. M'agradaria que les coses en aquest tema fossin com pertoca.

I finalment, Sr. Huguet, no tenguin por. Evidentment tenc la resposta a la pregunta dels setze apartats que li vaig fer. Aquesta vegada és una sola pregunta amb setze apartats, no ho acabo d'encertar mai, però. Votin a favor de la creació de la comissió i allà en parlarem. Ho aclarirem. Allà és on realment es podria aclarir tot. Si no, potser sí que haurem de buscar altres vies. Ja ho he dit ben clar, no volem prejutar culpables ni culpes, volem redreçar les coses tortes. Sres. i Srs. Diputats: el darrer manament demanava la capacitat de saber llançar-se a les situacions. El món on ens movem és suficientment complicat per desconfiar que una persona sola tenguí els recursos suficients per encarar-se al problema de prendre les decisions correctes. Estem convençuts que una comissió podria posar llum a l'hora d'avaluar situacions per ventura no massa clares. Continuem pensant que prescindir del ... d'aquest Parlament ha d'esser molt costós.

Per concloure, voldria dir que aquesta tasca de dotar la nostra Comunitat d'una infraestructura política en qüestions de recerca i desenvolupament és suficientment important perquè ens la plantegem fer tots junts. Crec i seria edificant que el Parlament d'una manera consensuada donés llum verda a un projecte amb el qual en un principi semblava que tots estaven d'acord. Sres. i Srs. Diputats, l'altre dia els

deia que havíem d'estar contents perquè la política científica havia entrat finalment en el conjunt d'interessos d'aquest Parlament. Avui els dic que no hauria estat un mal començament que aquesta entrada s'hagués fet tal com succeeix a nivell d'Estat dins un clima de consens polític total, que sens dubte seria molt beneficiós per al futur desenvolupament de la nostra recerca científica. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. portaveus dels Grups Parlamentaris que hi vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari MIXT, té la paraula el Diputat Sr. Ricci.

EL SR. RICCI I FEBRER:

Enhorabona, Sra. Riera, per la seva exposició. Li vaig dir l'altre dia i li torn a dir ara. No hi tenc res a dir quant als desitjos i a l'interès per canviar la nostra societat cap a una modernitat.

Sr. Huguet, jo li voldria dir que no estic massa d'acord amb el seu plantejament quant al fet que l'u, el dos i el cinc hagin d'anar junts. No veig per què. M'agradaria que aquí intentéssim de bon de veres aconseguir fer quelcom positiu i quelcom positiu no és, per descomptat, fer una guerra de dossiers, que es diu o una guerra de si la informàtica que ha duit fins avui el Govern autònom endavant és la millor que es podia fer. Jo, sincerament, ho dubto, que sigui la millor que es podia fer. Crec, de veritat, que s'hauria pogut fer molt millor, amb tota seguretat. Açò no vol dir que estigui mal feta. Crec que ha estat un "anar fent i anar sumant". Hem anat sumant milions cada any als pressuposts, que han anat fent uns objectius, un darrera l'altre. Crec que no hi ha hagut mai una bona planificació de futur, que s'ha anat fent i s'ha anat sumant. Per tant, avui tenim el que tenim. I aquí som ara.

El primer punt sí vertaderament és important, per a mi, perquè exactament diu que el Govern de la Comunitat presentarà al Parlament en un termini màxim de tres mesos un informe de la situació actual de la Comunitat en matèria de recerca i desenvolupament i els criteris bàsics per a una política científica de la Comunitat Autònoma. Bé està.

Però per començar voldria aclarir un punt, del punt primer aquest que és el de "tres mesos". Recordo, en *El petit príncep* un trosset que és molt interessant quan el petit príncep demana al rei com és que no s'equivoca mai. I ell diu: "Jo no m'equivoc mai perquè pretenc que el sol surti a les sis". Justament era l'època de sortir el sol a les sis i no demana que el sol surti a les cinc, sinó a les sis, just a l'hora que ha de sortir. Si vostè, Sra. Riera, el que proposa aquí són tres mesos i ho proposa avui, vol dir que tenim part de juny, juliol, agost i setembre i la veritat és que el que demana vostè és perquè no es faci. Aquí, si en comptes de tres, digués sis, vostè donaria oportunitat que la Llei es fes. I aquí volem que es facin les coses. No crec que sigui cap interès de ningú actuacions demagògiques, sinó actuacions

puntuals i pràctiques. Per tant, aquest punt seria molt bo si vertaderament tenguéssim temps que es fes.

I a més a més voldria analitzar la segona part quan diu "i els criteris bàsics per a una política científica". Si el primer punt el deixam desenvolupar-se tot sol i m'agradaria, Sr. Huguet que amb això vostè m'entengués perquè crec que paga la pena que vostès votin aquest punt. Jo els demanaria que el votessin, seriosament, perquè a part que vostès diguin que una part del punt ja la fan, enhorabona per l'avanç, però aquest punt, a part de donar una espècie d'investigació de com estam, els demanaria també l'oportunitat de marcar uns criteris. Aquests criteris són els que donarien pauta a tota la resta. Tota la resta té dependència d'això: el segon punt, el tercer, el quart, el cinquè; el sis, no, del sis ja en parlarem. La realitat és que fins i tot el quart, aquest que ja es pot fer ara de seguida, tindrà dependència. Com s'ha de compondre? Justament, com s'ha de compondre dependrà molt bé de quins criteris, perquè de criteris científics, n'hi ha molts i han de veure quins són els que ordenen estar allà dintre. Això de dir "n'hi sumarem més darrera". Per què n'hi han de sumar més? Per ventura no cal sumar-n'hi tants, no cal ampliar-ho tant. I a més farem una comissió d'assessorament tècnic. Enhorabona. És bona idea. Els felicito. Ara, ha d'esser d'acord amb el plantejament que es faci. Aquí s'ha de fer un programa, que és el que no feim gairebé mai en aquest Parlament, perdó, en aquest Govern. El Govern generalment no fa un programa a llarg termini i avui la Sra. Riera demana que, en aquest tema crec jo que tan seriós i tan important per al futur de les nostres Illes, es faci vertaderament un programa de futur. Insisteixo: no cal córrer, no cal córrer per fer tot això de cop. La Sra. Riera ens posa tot un edifici de noranta pisos damunt. S'han de fer els fonaments i s'ha de fer planta a planta.

El tercer punt ja he dit que no cal fer-lo. El quart punt hauria d'estar d'acord amb els criteris. El cinquè punt: hi ha una cosa ben clara. És ideal, quan començam a desenvolupar aquesta feina, és ideal crear la publicitat del producte, aquest producte estarà dins tot un ambient determinat que ja hi haurà en marxa i que tant a la Universitat com en els col·legis, com a tot, anem creant aquesta nova mentalitat científica que bona falta ens fa. Però insisteixo: ni vostè, Sra. Riera, ni ningú, posarà a fer propaganda d'un producte que encara no s'ha ni creat pràcticament. Els productes han d'esser ja a les botigues per començar a fer propaganda. Si no, quan el vulguin comprar, no es vendrà.

Del sisè punt, vostè ha parlat de menjar al principi, de menjar de caníbals, com hem pogut escoltar, però li diria respecte del sisè punt és fer la digestió abans de menjar. Vostè aquí, al final, ja fa una sentència, parlar d'actuacions irascibles, que no dic que no puguin esser ver, però donarem temps al temps. No vulguem córrer tant, no vulguem crear investigacions abans d'hora i tot quant deman és - i ho tornaré a dir amb poques paraules - que es voti que sí al punt primer i que a partir d'allà es faci tot quant aquí es demana, perquè vertaderament, la Sra. Riera no ha demanat res que no pugui esser viable i possible i necessari. El primer punt espero que no sigui necessari, però els altres s'han de fer i s'han de fer a partir d'un punt ben fet i amb uns criteris que el Govern aporti i tota la resta s'ha de des-

envolupar així de senzill. Gràcies, Srs. parlamentaris.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari CDS té la paraula el Diputat Sr. Trias.

EL SR. TRIAS I ARBÓS:

Gràcies, Sr. President. Tanmateix, Sr. Huguet, quan vostè puja a la tribuna i diu que serà esquemàtic, ningú s'ho creu. I així ha estat. Ho vull dir perquè un, en nom del seu Grup Parlamentari ve aquí ha fixat la posició del seu Grup davant una Moció i com a primera intervenció compareix el Vicepresident del Govern i en realitat introdueix una sèrie d'elements que efectivament fan canviar els plantejaments inicials que tenien cada un dels Grups. Però no obstant, vostè és el Vicepresident, membre del Govern i el Reglament li ho permet.

De totes maneres, el tema que planteja avui la Moció del Grup Parlamentari SOCIALISTA, és una de les grans qüestions que jo pens que hauríem d'abordar amb serenitat, amb tranquil·litat, encara que sabem que moltes de vegades en aquest Parlament, la serenitat i la tranquil·litat no són sempre possibles. Nosaltres esperam, però, que prosperi aquesta Moció i ja d'ara endavant anunciam el nostre vot favorable i que a partir de la qual, aquest sigui un dels motius de reflexió per al Govern de la Comunitat Autònoma i per a aquest Parlament.

Ningú no posa en dubte que avui, el desenvolupament de la ciència i la tecnologia són la base del món actual i del progrés econòmic i social. Investigació, tecnologia i indústria s'han d'integrar per ajuntar esforços i unificar recursos en una mateixa direcció. Necessitam millor la nostra competitivitat i reduir el desequilibri actual a la balança tecnològica i augmentar la capacitat d'innovació. Pensam que és urgent determinar els sectors industrials, estratègics, en els quals convendria que la nostra Comunitat Autònoma s'especialitzàs.

Per al nostre Grup, els objectius primordials en matèria de recerca, ciència i tecnologia són: u) estimular les activitats d'I+D - i si em permet la Sra. Riera continuaré dient I+D, que jo, que som un profà, quan ella ha dit "R+D" la veritat és que m'he espantat perquè no sabia si parlava d'una altra cosa i dic "I+D" perquè ella també ha usat aquesta expressió, tant a la interpellació com a una pregunta oral que no fa molt de temps que va fer i està escrit en el *Diari de Sessions*, Sra. Riera -. Vull dir que per a nosaltres els objectius primordials serien aquests: estimular les activitats de l'I+D a les Universitats, en els centres d'investigació i a les empreses, així com ordenar i estimular la seva cooperació mútua; promoure el desenvolupament harmònic a totes les comunitats autònomes mitjançant el foment i la coordinació de l'I+D (es poden estimular des d'aquí, aquestes activitats); impulsar la cooperació científica i tecnològica amb la Comunitat Europea; persuadir l'opinió pública de l'interès de la investigació per al benestar social i el futur econòmic del nostre país; i amb això coincidim perfectament amb un dels punts de la seva moció.

I com a objectius econòmics i socials, millorar el nivell de competitivitat en els mercats internacionals. És clar que per abastir aquest objectiu necessitam prèviament introduir-nos dins aquests mercats i crear estructures bàsiques de producció i comercialització; reduir el desequilibri actual de la nostra balança tecnològica, millorar la formació i el benestar social dels nostres conciutadans, incrementar la nostra independència econòmica i política, com a conseqüència de la major autonomia tecnològica, i evidentment, de la major autonomia política.

Aquests objectius econòmics i socials es podran satisfer si som capaços d'assumir els següents objectius científics i tecnològics: impulsar el coneixement científic i tecnològic i augmentar el nivell de l'I+D; elevar quantitativament i qualitativa la formació dels científics i tecnòlegs; desenvolupar la ciència bàsica, fomentar la capacitat d'innovació tecnològica; definir programes de recerca en sectors estratègics de probable rendibilitat; difondre les noves tecnologies entre les petites i mitjanes empreses per així augmentar la seva competitivitat i la seva capacitat d'assimilació i generació de tecnologies.

Quant al sistema educatiu cultural i amb la indispensable col·laboració del Ministeri d'Educació i Ciència, el Govern de la Comunitat Autònoma, al nostre parer, hauria de fomentar activitats tals com ajuts a la investigació, a la Universitat; formació d'investigadors i tecnòlegs al màxim nivell de departaments universitaris i instituts; impuls a la formació professional científica i tecnològica; formació de gerents per a l'administració i gestió de la investigació científica i el desenvolupament tecnològic; foment de la recerca de les ciències humanístiques i socials, etc.

Dins l'àmbit del sistema productiu, es podria fomentar la recerca aplicada i el desenvolupament tecnològic a les indústries i als organismes tant públics com privats; avaluació i assessorament de la transferència tecnològica a les indústries, fomentar la recerca i el desenvolupament tecnològic en agricultura, aquicultura i alimentació, etc.

Per a nosaltres, per al Grup Parlamentari CDS, l'existència d'un sector industrial, no depenent del monocultiu turístic, sanejat i competitiu, modern i innovador, és imprescindible per fer front al repte comunitari i a l'impacte de la creixent internacionalització de l'economia. És temps, ja, d'impulsar i fer-ho des d'aquí els sectors de forta demanda; optimitzar els sectors amb una demanda més feble o inexistent; afavorir la creació d'empreses comercials i de serveis; reforçar la fabricació de productes de primera línia i racionalitzar la utilització dels recursos. I nosaltres entenem que la Moció que avui presenta el Grup Parlamentari SOCIALISTA, si s'aprova, coadjuvaria a tot el que abans hem manifestat.

Creim sincerament que el Govern de la Comunitat Autònoma hauria d'estar agraït al Grup Parlamentari SOCIALISTA per una Moció rigorosa de la qual es podria derivar que els poders públics de la Comunitat Autònoma despertin d'aquest somni massa llarg que pot conduir-nos a perdre el tren de la modernitat. El futur no és tan sols el sol, les platges i els camps de golf. El futur passa fonamen-

talment pel coneixement, la cultura, la ciència i la tecnologia.

Es parla molt aquests dies de crisi en el sector turístic. I nosaltres pensam que des de la profunditat de les crisis, la salvació d'una regió pot no arribar de la resta de l'Estat. Per això és necessari que s'identifiquin les necessitats locals i sorgeixin les solucions també a nivell local. Estam convençuts que el canvi històric sempre és impulsat des de la perifèria, Sr. Huguet, des de defora, per la pressió dels més dèbils, pels qui precisament no tenen el poder. Es canvia sempre, malgrat el poder o malgrat els qui estan instal·lats en el poder, de manera que s'ha de propugnar aquest canvi perquè no se'l perdin tan sols aquests que no volen canviar. Una voluntat decidida en aquest sentit per part de les institucions de la Comunitat Autònoma i jo entenc que això és el que pretén la Moció del Grup Parlamentari SOCIALISTA, farà que tal vegada puguem expressar allò de ... "amics, fins ara hem viscut en l'angoixa, des d'ara viurem en l'esperança". L'esperança d'un futur que no és ja l'actual desenrotllisme amb la seva maldestra seducció per l'economia i l'enriquiment especulatiu, sinó la perspectiva ecològica, científica i cultural, amb una visió, global, interdependent i solidària. Nosaltres entenem que aquí hi ha l'esperança. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el Diputat Sr. Serra.

EL SR. SERRA I BUSQUETS:

Gràcies, Sr. President. Procurarem fixar posició breument ja que en el passat debat intervinguérem amb els elements que creïem conflictius i problemàtics.

Creim que estam davant una Moció que té tres blocs molt diferents, per a nosaltres. Un primer bloc és el possibilista, el normal. Parlam que hi hagi un informe, parlam que hi hagi un programa de recerca, parlam de la implantació d'un mini parc tecnològic i on - evidentment, en el campus universitari - i a més a més amb uns crèdits blans per a les empreses no contaminants que es vulguin establir, i parlam de l'anacronisme del Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia i, per tant, es propugna un canvi de la seva composició i jo diria que de les seves funcions. Estam, per tant, davant un bloc lògic, estrictament coherent, però que el nostre Grup li ha de fer la mica de retret global i és que trobam que és poc ambiciós. Creim que certament, entre un Govern d'una Comunitat que ha fet molt poca cosa sobre el tema i aquestes propostes evidentment hi ha un grau d'avanç important, això és indubtable. Però des d'una òptica d'un nacionalisme, evidentment, hi hauria d'haver qualque cosa més, hi hauria d'haver uns programes més específics i una captació de recursos per ventura més àmplia que no només cercar que el Govern de l'Estat inclogui dins els seus programes estatals - vostès diuen "nacionals".

El segon bloc, i tema important, és el punt cinquè. L'hem llegit amb molt de deteniment perquè parla de l'escola, parla de l'àmbit educatiu i parla de la ciutadania.

Aquí sí que realment estam davant un punt novedós, però ens preocupa que no existeixi un conveni entre el Govern de la Comunitat i el Ministeri d'Educació i Ciència. El Ministeri d'Educació i Ciència tant en el seu vessant d'ensenyament universitari com no universitari, té una sèrie de programes i té uns recursos importants. Per tant, a l'àmbit del punt cinquè, que la Sra. Riera proposa o propugna, el nostre Grup pensa que s'hauria d'incloure lògicament una via de conveni mentre no arribin les competències educatives a la Comunitat de Balears. És a dir que el punt cinquè sí que pensam que no el pot fer el Govern de la Comunitat pel seu compte, ja que si el fes pel seu compte seria molt magre i molt poc ambiciós per manca de recursos reals en aquest cas.

I entrant en el tema sisè, la comissió d'investigació, nosaltres, Sr. Huguet, creim que quan diguérem aquí la setmana passada que ens pareixia que hi havia una empresa que li havien comanat massa estudis, massa coses, i avui vostè ens ha donat aquesta xifra tan exacta que li agraïm i ens pareix que és la seva obligació però que a vegades no la compleixen de no contestar amb exactitud, avui pareix que ho ha fet, dos-cents noranta milions i busques, a SOFEMASA, certament, la nostra tesi és que si hi ha aquests dubtes expressats una mica sobre aquesta empresa, potser sobre altres, sobre una qüestió de doblers, a cada llei de pressuposts hem plantejat dubtes, el Grup SOCIALISTA, el nostre Grup, etc. sobre veure l'adequació real de la xarxa informàtica.

No hem entrat en empreses, certament, però sí que hem entrat en la viabilitat dels pressuposts, etc., nosaltres ens pareix que el fet que es demani que ho estudiem, que ho mirem, que ho investiguem, no significa d'entrada cap crítica ferotge sinó que significa senzillament posar un poc les coses en el seu lloc. A nosaltres, per tant, ens pareix que és un punt que s'ha d'agafar sense acritud. Nosaltres treguérem aquest tema aquí, en som responsables. Certament ho férem perquè feia molts d'anys que pensàvem que aquesta empresa actuava massa, potser també d'altres, dins la informàtica almenys hi ha en aquests moments grans negocis que es mouen i és bo que el Parlament i és bo que la ciutadania ho sàpiga, ho pugui saber, no hi ha per què amagar res, sobretot si vostès diuen que ho han fet bé, cosa que no tenim per què dubtar d'entrada.

Per tant, ens pareix que estam davant una Moció equilibrada en el seu conjunt. Ja deim que hi donam suport íntegrament, si bé ens fa la impressió que en el punt cinquè respecte d'educació, s'hauria d'haver tendit també a aquesta qüestió dels convenis amb el Ministeri d'Educació i Ciència o, si no convenis, sí atendre al tema competencial des del punt de vista de la nostra Comunitat Autònoma. Insistir molt en el fet que a nosaltres ens pareix que el Govern pot fer un informe i ens ha sorprès que el Sr. Huguet digués que el Govern no ho pot fer o que un programa no ho pot fer. Evidentment, no es tracta que el facin els Consellers del Govern, sinó que es tracta que el facin els funcionaris que deuen tenir que en saben, els assessors, més la gent que contracten per fer treballs com és habitual i que en principi, no discutim, sinó que senzillament volem veure els resultats d'aquesta pràctica política.

I respecte al punt del mini parc tecnològic, bo és que el Govern digui que ho estudia, però es tracta d'aprovar-ho i de concretar-ho, perquè a més a més, ahir tenia la satisfacció de sentir que el Conseller d'Indústria estava d'acord, ens ho deia dins un debat que teníem sobre política industrial en comisió i per tant, ens pareix que serà bo llençar la realitat d'aquest parc tecnològic. Això sí, el Consell Regional aquest - "requional", que diríem - ens agradaria molt més que tengués unes funcions més específiques de país, menys "regionales", i valgui la broma amb la pronúncia de la paraula i, evidentment, Sr. Huguet, abandoni aquesta idea d'una comissió tècnica assessora del Consell. Això són tècniques absolutament obsoletes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR té la paraula el Diputat Sr. Jaén Palacios.

EL SR. JAÉN PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente; Sras. y Sres. Diputados: tengo que comenzar mi intervención diciendo que efectivamente la Moción, esa Moción congruente con la interpelación y con la intervención que aquí hizo la pasada sesión la Diputada Portavoz del Grupo SOCIALISTA. No es congruente, o tal vez es inconsecuente, por utilizar un término más exacto a partir de la toda la información de la que ella disponía, proporcionada por el Govern, como el Vicepresidente ya anunció. En segundo lugar, me llena de satisfacción escuchar palabras de su Grupo, como no podía ser de otra forma, decir que están dispuestos de manera generosa a servir a nuestro pueblo. No faltaría más. Nosotros también. Lo que puede suceder, y de hecho acontece es que ustedes, como nosotros, diferimos, en los instrumentos que aplicamos para conseguir los objetivos que nos proponemos. Y eso es una cosa muy natural.

Dijo en la intervención también que había práctica unanimidad en aceptar las razones académicas, no faltaría más. Pero ¡ojo!, me permito recordar a Ortega, no faltaría más también, porque desde el perspectivismo, el insigne Ortega dice que ese punto, como otros muchos, es simplemente un punto de vista más y que por tanto no puede ser exclusivo, ni exclusivista. Me permito recordar que la historia, desde Platón, con su República, desde Tomás Moro con su Utopía, de la tecnocracia reciente, del franquismo y de Skinner con el *Walden dos* ha sido un auténtico fracaso, allí donde se ha intentado aplicar un método digamos científico en política.

El Sr. Ricci nos sorprendía por último en este punto, con *El principito* y afortunadamente no hemos acabado con Antoine de Saint-Exupery con el *Vol de nuit*, que sería la continuación de ir de noche navegando en un avión y sin instrumentos de navegación.

Hago también una referencia al punto de caníbales, porque también es de obligado cumplimiento. Y es que evidentemente, la Diputada socialista juzga una cultura y esto es un pecado llamado etnocentrismo, en antropología cultural, de juzgar otras culturas con la axiología de otros si-

tios.

Mandamientos? Evidentemente que sí, pero mandamientos en ciencia deben saber que dogmas y mandamientos están reñidos con la investigación y con el método hipotético-deductivo. Ni Bacon, ni Descartes hubiesen llegado a donde llegaron con el racionalismo porque con mandamientos y con dogmas todo estaría fracasado. La hipótesis del geniecillo maligno del *Discurso del método* de Descartes ya deja patente que dudaban hasta de que alguien le pudiese creer que desistía.

Yo creo que para concluir este *introito*, creo que existen diferencias de modelo, evidentemente, lo dejé patente en la intervención con la interpelación, que nosotros estamos por un modelo más anglosajón, menos intervencionista, menos burocrático y ustedes están por otra vía muy respetable pero que nosotros no compartimos en su totalidad.

Y vayamos a los puntos de la Moción, que es lo que aquí hoy nos trae a debate y lo que hemos en definitiva de votar los Diputados que hoy estamos en la Cámara.

En el punto número uno se insta al Govern para que presente a este Parlamento un informe sobre la situación de la Comunidad Autónoma de las Islas Baleares en materia de investigación científica y de saberes tecnológicos, así como los criterios básicos para una política científica. Y todo ello con un límite temporal al cual el Portavoz del Grupo MIXTO ya ha hecho referencia, de tres meses, plazo que concluye en octubre con el intervalo del verano, que evidentemente no es un tiempo propicio para dedicarse a cuestiones de este tipo sino a otros menesteres.

Sobre este punto señalar que técnicamente, ya que habalos de opiniones técnicas, debieran darse por incluido en el apartado segundo de la Moción, puesto que un Plan de Investigación, cualquier plan, parte del estado de la cuestión, esto es, de la situación actual de la problemática. El primer punto, diagnóstico de las condiciones previas; segundo paso, planeamiento; tercer paso, ejecución; cuarto punto, control y eso con el *feed-back* correspondiente a todo planeamiento. Por tanto, por lo que respecta a este informe, al apartado de la situación actual de la investigación y el desarrollo, debe entenderse subsumido en el punto segundo. En donde ponga: "los criterios básicos", también es reiterativo, pues éstos suelen designar objetivos y actividades, aspectos propios de un plan. Queda en consecuencia una reiteración innecesaria que al mismo tiempo en discronía con los seis meses que se fijan en el punto este, segundo, para la elaboración de un plan de investigación que antes se decide.

Yo quiero recordar a la Cámara que el Gobierno de la Nación, una vez aprobada la Ley 3/86 dispuso de un plazo de dos años para la elaboración del Plan Nacional, un plan que tiene objeto y sentido no sólo por precepto legal sino porque existen varios organismos estatales de investigación hecho que aquí, en nuestra Comunidad Autónoma pues, ni tenemos dependencia de ellos o ellos de nosotros, ni competencias al respecto. Con todo, nos parece que el plazo es corto y dado lo avanzado de la Legislatura y que hay otras

preocupaciones que a veces están fuera de la Cámara, pues es más prudente esperar y que sea el próximo Govern quien aborde este tema si así lo considera oportuna. Se deduce, pues, que nosotros no apoyaremos estos dos primeros apartados de esta Moción.

En cuanto al punto tercero, se pide que el Govern cree un plan, que lo elabore, como ha dicho el Sr. Serra no es una elaboración material por el Govern, para implantar un parque tecnológico y además se fija dónde debe situarse, con una concreción evidente y se determinan otros requisitos, como una ley de créditos blandos, y una partida presupuestaria correspondiente. El Govern, lo ha expresado el Portavoz en esta tribuna, ya está haciendo actuaciones a este respecto, ya tiene fijados los criterios e instrumentos a este particular. No creemos necesario que se solicite de la Conselleria en este caso de Hacienda, sería, que ya está haciendo el estudio de viabilidad y además existe un fenómeno de distorsión de carácter presupuestario que tal vez será más conveniente trasladar a la próxima discusión de los presupuestos.

El punto número 4 pretende cambiar el Consejo Regional de la Ciencia y la Tecnología desde este Parlamento, cosa que evidentemente también se puede hacer. Yo creo que no es una composición extraña. He tomado esta palabra exacta porque es una composición, como también se ha puesto en evidencia, muy parecida a la que existen en otras Comunidades Autónomas. Este Consejo es una réplica casi exacta del Consejo Nacional y así ha sido reconocido por el mismo Consejo Nacional y por otros organismos de investigación. Hay representantes de la Universidad, del Gobierno evidentemente también y de todos los centros de investigación de las Islas Baleares, así como también se garantiza la participación de las empresas públicas y de las empresas privadas.

He de reconocer a pesar de todo, de que ya se ha dicho, que tal vez sea conveniente la puesta en funcionamiento de una comisión técnica de expertos para una evaluación de los proyectos, órgano cuya creación propondremos más adelante. Con todo y con lo que respecta a este apartado cuatro, nuestro grupo ha realizado un esfuerzo en algo de consenso. Y les avanzo a Sus Señorías que tenemos intención de proponer una redacción, como ya también ha adelantado el Sr. Vicepresidente en este punto que esperamos sea aceptada por el Grupo proponente y así quede incorporada y aprobada una resolución. El texto que proponemos, dice así:

"De acuerdo con el Decreto 40/88 de 14 de abril por el que se crea el Consejo Regional de la Ciencia y la Tecnología, se nombrarán sus representantes de forma que participen los expertos más cualificados de las diferentes unidades de investigación más significativas de las Islas Baleares. Así mismo, se constituirá una comisión de asesoramiento técnico, a los efectos de proporcionar documentación y apoyo científico a dicho consejo."

Esta es la propuesta que nosotros formulamos a la proponente de la Moción.

El punto número 5 a nuestro juicio adolece de algunas deficiencias. El Sr. Portavoz del Grup NACIONALISTA I D'ESQUERRES ya ha hecho algún matiz, que siempre discrepa, en este apartado, que yo no voy a incidir, porque creo muy significativo y nosotros lo compartimos. Adolece de lo siguiente: en cuanto a la campaña de información y concienciación del cambio tecnológico que en realidad es un cambio de actitudes, decimos que las actitudes cambian, la psicología experimental lo viene estudiando continuamente. Eso también es propio de un Plan y una campaña no inserta en un plan tiene poco sentido y sus efectos podrían ser nulos e incluso contrarios a los efectos perseguidos. Razonablemente, también podría estar incluido en el punto número dos que yo he citado.

En lo que toca a la acción en los centros de enseñanza, ya lo ha reiterado el Portavoz Sr. Serra, que es una cuestión del Ministerio de Educación y Ciencia, que actúa tarde, porque se le ocurrió el programa este hace dos años, tres años, y actúa mal a nuestro juicio. Y respecto al dilema de cambiar la sociedad, es muy antiguo si la educación cambia a la sociedad o la sociedad cambia la educación, es una interrelación estudiada en sociología que yo creo que está muy puesta ya en los libros científicos, abogamos por un convenio en su momento si es que así se acuerda por el Govern.

Con referencia al último punto de la Moción, se solicita la comisión de investigación "para aclarar las actuaciones en materia informática del Govern". Es textual. Una redacción poco afortunada también, ciertamente, pero además, el apartado socialista no justifica suficientemente esa petición. No aduce motivos, razones que aconsejen la adopción de tal medida excepcional, porque esa es una medida excepcional en el trámite parlamentario, una comisión de investigación. El Grupo POPULAR piensa que el Govern en materia informática no tiene que aclarar nada y que la Diputada cuenta con información suficiente como el Sr. Portavoz del Govern ha hecho referencia y como hay publicado un libro a este particular. *Investigare*, el término latino, es descubrir vestigios. Si no hay vestigios, no se solicite una comisión de investigación.

Enderezar las cosas mal. Yo creo que también es exagerar, es hiperbolizar las situaciones. El Sr. Forcades evidentemente no es omnisciente, pero es que ninguno de los que estamos aquí somos omniscientes, y menos como no estamos en el Govern, que es que ya no hay "omni" de nada. Por tanto, dicho todo esto, yo creo que nosotros pensamos que ... no vamos a apoyar ningún punto de ello. Me encienden el primer aviso y por tanto - Sr. Presidente, puedo continuar un momento más? Sí? - creo que nuestro criterio es claro, ya lo dije en la interpelación, pensamos que investigación y desarrollo están íntimamente unidos y se ha demostrado en todos los sitios, que las transformaciones afectan no sólo a la industria, sino también a la calidad de vida y por eso es importante que los gobiernos se preocupen de estos asuntos, pero evidentemente hay mucho camino a recorrer pero el Govern, dentro de sus posibilidades, está haciendo una actuación razonablemente buena. Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Aquesta Presidència, ja que hi ha Propostes de Substitució o de canvi, vol fer saber a la Sra. Diputada que pot demanar un recés de deu minuts, si les vol estudiar amb més calma i després reprendríem la sessió i vostè diria si les accepta o no, perquè hi ha propostes verbals també del Portaveu del Grup Parlamentari NACIONALISTA I D'ESQUERRES, fins i tot del Grup MIXT, em pareix.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Sí, Sr. President. Moltes gràcies. Li demano aquest recés de deu minuts.

EL SR. PRESIDENT:

Se suspèn la sessió per deu minuts.

(Pausa.)

EL SR. PRESIDENT:

Recomença la sessió. Una volta transcorregut el termini de deu minuts, té la paraula, per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, la Diputada Sra. Teresa Riera, per dir si accepta o no les propostes i fer les propostes ja. Pot passar a aquesta tribuna.

LA SRA. RIERA I MADURELL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, Srs. i Sra. del Govern, perquè vegin la bona voluntat del Grup SOCIALISTA, començaré acceptant coses i tirant floretes.

En el primer punt, Sr. Ricci, li acceptem el canvi de tres a sis mesos. Em complau moltíssim comprovar que té el desig de reflexió i capacitat de visió necessària per acceptar aquest punt, com deia el manament.

Respecte del punt del Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia, Sr. Jaén, vostè ha dit que hi havia representants ja de la Universitat. Li he de dir que representants de la Universitat només hi havia el Director de l'Institut de les Ciències de l'Educació, que és una gran persona, però no té massa a veure amb la ciència i la tecnologia. Per tant, li acceptem la seva esmena tal com l'ha presentada. Creiem que la proposta que fan, aprofitant el marc del Decret aquest 40/1988 pot agilitar el procés i podem guanyar temps i podem esser més operatius, però quan diguin els representats de les institucions que hi són, que realment, doncs, hi estiguin representades.

Després també voldria fer un aclariment i insistir, encara que sé que no aconseguirem massa cosa, en el tema que hauríem de presentar un programa propi. Insisteixo: és cert que només el de Química Fina de Catalunya i el de Noves Tecnologies per a la Modernització Industrial del País Valencià s'han acceptat com a programes estrictament d'una Comunitat Autònoma. Els podria posar un exemple: el cas d'Astúries. Presentava un programa que es deia "Tecnologia i Microbiologia de la Fabricació de Sidres" que va

esser inclòs en el programa de Tecnologia dels Aliments. Per tant, insisteixo, els voldria demanar que recapituessin aquest punt i ja els he posat aquest exemple. De fet, els poso aquest exemple perquè és un exemple que conec molt bé. El Director del Programa de Tecnologia dels Aliments és un investigador de l'Institut d'Estudis Avançats de les Illes Balears que, per cert, no estaria gens malament que fos en el Consell Regional de la Ciència i de la Tecnologia.

Respecte del tercer punt, m'ha semblat entendre de la intervenció del Sr. Huguet, que estarien -corregi'm si no és així- disposats a acceptar el tercer punt, fins al primer punt i seguit. Aleshores, també els ho acceptaríem. És a dir, proposem dividir en dos parts aquest i acceptaríem doncs aquesta primera part.

Respecte del Sr. Serra i del Sr. Jaén, que també hi ha fet referència, en el punt cinquè, podríem afegir, crec que això podria reflectir el que vostès han dit, que una cop elaborat el programa, s'establiran els contactes necessaris amb el Govern Central i especialment amb el MEC, per obtenir el suport necessari per dur endavant el programa previst, però el programa l'han de fer vostès.

Després, respecte del sisè punt, Sr. Jaén, no tenim moltes coses clares. No tenim clares les despeses. No tenim clar el funcionament. No tenim clar per què fan servir uns equips i no uns altres. No tenim clara l'adjudicació. No tenim clar el manteniment. No tenim clar l'ús i no tenim clar per què no fan país. Per això creim que crear una comissió podria ajudar a tenir totes aquestes coses clares. De totes maneres, suposem que queda clara la nostra bona voluntat. L'oferta de consens per al futur hi és, malgrat en aquest cas, no pensem que el que passi és que tinguem polítiques diferents, sinó que el creiem és que el Govern no en té i nosaltres sí.

Sres. i Srs. Diputats, jo els voldria dir una cosa. Els cinc manaments de la Comunitat Autònoma ideal, utòpica, es podrien resumir en dos: estimar aquesta terra sobre totes les cobejances de profit personal, immediat, improductiu i destructiu i, segon, estimar la veritat i el futur com a un mateix. I el progrés és la consecució d'utopies. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada, em passa? Perquè no sé què em de fer votar, si no m'ho passa vostè.

(Pausa.)

Sres. i Srs. Diputats, passam a la votació de la Moció que acabam de debatre. Quant al punt primer de la Moció debatuda, hi ha un sol canvi, que és canviar "el termini màxim de tres mesos" per "un termini màxim de sis mesos".

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que, amb la incorporació d'aquest canvi, votin a favor de l'apartat primer o del punt primer d'aquesta Moció, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen

posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 28; no hi ha abstencions. Queda, idè, rebutjat el punt primer que acabam de sotmetre a votació.

En el punt segon, i ja amb una comunicació prèvia feta a Presidència, es corregeix quan diu "un pla de recerca", dirà "un programa de recerca".

Per tant, Sres. i Srs. Diputats que voten a favor del punt segon, es volen posar drets? Gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets? Gràcies.

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 28; abstencions 1. Queda, idè, rebutjat, aquest punt segon que acabam de sotmetre a votació.

El punt nombre tres es votarà per separat. La primera part, que sotmetem a votació en aquest moment, és la part a la qual el Sr. Secretari Primer de la Cambra donarà lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"El Govern de la Comunitat crearà, en un termini màxim de sis mesos, un pla per implantar un miniparc tecnològic a la Comunitat."

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 28; abstencions 1. Queda, idè, rebutjat aquest apartat que acabam de sotmetre a votació.

I passam a votar la segona part de l'apartat tercer o número tres, que diu. El Sr. Secretari hi donarà lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"Aquest Parc s'ha de situar al voltant dels nuclis de recerca acadèmica i de desenvolupament i no ha de tenir cadenes productives. El Pla ha de respectar..."

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Secretari, si no es crea el Parc, em pareix que la segona part decau. No importa sotmetre-la a votació. Es dona per decaiguda la segona part del punt tercer.

El punt nombre quatre queda redactat de la següent manera, a la qual el Sr. Secretari Primer de la Cambra donarà lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"D'acord amb el Decret de Govern 40/1988 de 14 d'abril, que determina la composició del Consell Regional de la Ciència i la Tecnologia, es nomenaran els seus representants de forma que hi participin els experts més qualificats de les diferents unitats d'investigació més significatives de les Illes Balears. Així mateix, es constituirà una comissió d'assessorament tècnic a efectes de proporcionar documentació i suport científics a l'esmentat Consell."

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Queda aprovat per unanimitat de la Cambra.

Passam a votar el punt de la Moció nombre cinc, que queda també tal com ve a la Moció i afegint el paràgraf que el Sr. Secretari Primer de la Cambra ens llegirà.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"Un cop elaborat el programa, s'establiran els contactes necessaris amb el Govern Central i especialment amb el Ministeri d'Educació i Ciència per obtenir el suport necessari per dur endavant el programa previst."

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 28; abstencions 1. Queda, idè, rebutjat també el punt cinquè d'aquesta Moció i passam a votar el punt sisè i darrer.

Sres. i Srs. Diputats que en voten a favor, es volen posar drets?

Sres. i Srs. Diputats que en voten en contra, es volen

posar drets?

Abstencions?

Resultat de la votació: vots a favor, 26; vots en contra, 29; no hi ha abstencions. Queda, idò, rebutjat també el punt sisè que acabam de sotmetre a votació.

III.1.-) DEBAT RELATIU AL COMPLIMENT PER PART DEL GOVERN DE LA PROPOSICIÓ NO DE LLEI R.G.E. NÚM. 1.081/88 PRESENTADA PEL GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al punt tercer de l'Ordre del Dia relatiu al compliment per part del Govern de les Proposicions no de Llei següents: la primera és la registrada amb el 1.801/88 relativa a conveni Conselleria de Cultura - Companyia Telefònica Nacional d'Espanya per a la normalització lingüística.

El Sr. Secretari Primer hi donarà lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"El Parlament de les Illes Balears acorda:

U.- La Conselleria de Cultura, Educació i Esports de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears proposarà a la Companyia Telefònica d'Espanya la subscripció d'un conveni relatiu a la normalització de la llengua catalana a tots els nivells d'activitat de l'esmentada companyia.

Dos.- L'Honorable Sra. Consellera de Cultura informarà a la Comissió de Cultura i d'Educació del Parlament de les Illes Balears en el primer període de sessions del 1989 sobre la signatura del conveni esmentat o, en el seu cas, de les causes que haguessin impedit la seva subscripció."

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula el Diputat Sr. Damià Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, Sra. Consellera. El Grup SOCIALISTA, a més d'interessar-se pel compliment de l'acord que es va prendre en el seu dia dins Comissió, vol manifestar una preocupació generalitzada perquè és el marc d'aquest incompliment en relació a la funció que hauria de tenir el Parlament funcionant d'acord amb l'Estatut. El Parlament, convé recordar-ho, perquè pareix que de vegades l'Estatut d'Autonomia no està del tot vigent en aquesta Cambra, té, com una de les missions fonamentals, el control de l'acció del Govern. És la primera institució d'aquesta Comunitat Autònoma, la primera no és ni el President ni el Govern, és el Parlament.

El Parlament, per tant, és una Cambra que representa

el poble de les Illes Balears, d'acord amb l'Estatut i en el funcionament de la qual s'hauria de tenir per part del Govern i del President un respecte, una atenció, un compliment de la seva funció dins el sistema democràtic, que en aquest moment creim que ha sofert una degradació realment alarmant.

Aquest preàmbul ve en el sentit que avui mateix vénen a aquest plenari tres incompliments i si fossin tres, aquest Diputat firmaria ara mateix, perquè n'hi ha moltíssims més que s'han complert de mala gana, se n'ha desvirtuat l'esperit o senzillament s'han incomplert i arribaran al seu dia. És això una situació normal d'aquest Parlament? És normal que un acord pres dins una Comissió de Cultura d'intentar, perquè són dues parts i una de les quals pot no estar per la feina, una cosa tan senzilla com subscriure un conveni relatiu a la normalització del català no s'hagi executat o, com ja vàrem preveure en el seu moment, si és que no es podia executar perquè la Companyia Telefònica no hi venia a bé, que se'ns explicàs senzillament què passava amb aquest acord del Parlament i per què no es podia dur a efecte. De res de tot això no hem tengut notícia, ni del compliment ni de la impossibilitat de donar compliment a allò que el Parlament, via Comissió de Cultura, va acordar.

I això no és un fet aïllat. I això preocupa al Grup SOCIALISTA i ho vol manifestar d'una manera clara i rotunda. És necessari que ens prenguem seriosament la institució parlamentària. És necessari que s'entri en debat a fons sobre les qüestions. És necessari que les iniciatives, que els informes, que els projectes de llei mantinguin un nivell d'acord amb la funció social, política, històrica que tenen. No podem mantenir més aquest nivell de degradació que observem. El Govern és necessari que estigui present, que intervengui, d'acord amb les iniciatives parlamentàries. No es pot parlar de coses tan absurdes com l'existència o promulgació fins i tot de "lleis voluntàries", com un dia va dir el Sr. Conseller de Turisme. Aquest nivell parlamentari està realment a un sostre de degradació alarmant i creim que és necessari donar un toc d'atenció.

Hi ha una responsabilitat. Nosaltres creim que sí. Nosaltres creim que això no és un fet gratuït, no és que s'acosti l'estiu. És que hi ha una voluntat clara, per activa i per passiva, de degradar el nivell d'aquesta Cambra parlamentària. Presentar aquesta Cambra com un obstacle al funcionament normal, que és l'única cosa que hauria d'existir en aquesta Comunitat Autònoma, que és un Govern que governa sense problemes. I això dins un sistema democràtic, europeu, és absolutament impresentable. Nosaltres creim que el nivell institucional i que la primera institució d'aquestes Illes ha de tornar a ocupar dins l'atenció del President i del Govern l'atenció que li pertoca.

Quan s'ha produït aquesta degradació? Quan és que veim que els incompliments com el d'avui, una cosa tan simple com és subscriure un conveni amb la Companyia Telefònica sobre la normalització del català han proliferat? En el moment que l'Executiu, que el Govern ha tengut la sensació que tenia una majoria absoluta. En el moment que el Sr. Ricci ha donat al Govern de fet una majoria absoluta parlamentària a través d'una vertadera transferència

política, aleshores el nivell de considerar que el Parlament era un lloc on es ve de mala gana, allà on es ve a rebre un recordatori tan senzill com el d'avui, en aquest moment hi ha hagut una baixada de nivell parlamentari clar i evident.

No es deixa treballar el Parlament - acab, Sr. President - ni s'admet que l'oposició plantegi qualsevol iniciativa, per constructiva, per simple, per racional que sigui. És necessari que el Parlament acabi amb un encefalograma pla i la manera d'aconseguir-ho és aquesta, no complir ni tan sols allò que el mateix Parlament acorda. Creim, per tant, que aquest incompliment és preocupant per part del Govern, però encara ho és més perquè no és un fet aïllat i s'emmarca dins una degradació intencionada de la primera institució de les Illes Balears. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula la Sra. Consellera de Cultura, Educació i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'EDUCACIÓ CULTURAL I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Srs. del PSOE, Sr. Pons: a principi de Legislatura, la Conselleria de Cultura, Educació i Esports va presentar en el Parlament les línies mestres de quin seria el seu programa de normalització lingüística, en el qual es contemplaven actuacions a realitzar en els diferents sectors públics, com és el cas de Telefònica, per tal de promocionar i fomentar la correcta incorporació del català.

Atès que la Conselleria de Cultura, Educació i Esports considera Telefònica com una d'aquestes empreses públiques més rellevants per dur-hi a terme un programa de normalització lingüística, des de la Direcció General de Cultura s'ha intentat en reiterades ocasions de signar un conveni entre ambdues institucions. El resultat de les negociacions per a aquesta signatura de conveni són les següents, que li especificaré:

En data 21-1-88, la Conselleria de Cultura adreçà escrit al Director Provincial de Telefònica per tal de fixar amb la màxima urgència un calendari d'actuacions en matèria lingüística.

El Director Provincial de Telefònica va respondre a l'oferiment dia 15-3-88 i s'interessà per tal de mantenir aquesta entrevista.

Reunió amb Telefònica entre el Director General de Cultura i el Director Provincial de Telefònica a la qual el Director General de Cultura li exposa les accions que sota el seu criteri s'han de dur a terme a l'empresa i consisteix en: la formació d'empleats; el coneixement del català escrit, tant amb l'edició bilingüe com en català de cartes, rebuts, contractes, comunicacions, etc.; contemplar i mantenir l'edició bilingüe de les pàgines informatives de les guies, en català i en castellà; noms de poblacions escrits en català i correctament a la guia per a 1989; possibilitat de canvi de "Provincia de Baleares" per "Comunitat Autònoma de les Illes Balears"; instal·lació de rètols que donessin les instruccions

d'ús de les cabines en català; tota la publicitat que generés Telefònica, tant de fullets com de promoció de nous aparells, vehicles de Telefònica, pòsters, etc., que fossin en català o bilingües; normalització lingüística i informatització dels arxius i la seva mecanització, tant dels noms propis de poblacions, com de centrals, oficines, etc.; serveis d'informació amb contestació automàtica bilingües.

La Conselleria, també per la seva part, feia una pàgina groga amb la campanya "Anunciau-vos en català". La Conselleria també proporcionaria a Telefònica la quantitat econòmica necessària perquè aquest servei públic complís amb especialistes que proporcionassin l'assessorament lingüístic pertinent per dur endavant aquest projecte. En principi, sembla que Telefònica no té inconvenients per dur endavant aquest projecte. A la vista d'aquesta reunió, els serveis tècnics de la Conselleria elaboren un esborrany de conveni.

El Director General de Cultura, en data 30 de març del 88, tramet l'esborrany del conveni al Director Provincial de Telefònica perquè al més aviat possible ens comuniqui el seu parer.

Després de múltiples cridades telefòniques a Telefònica, mai millor la redundància, i d'insistir d'una manera continuada, es duu a terme una nova reunió a la Conselleria. I l'esborrany del conveni sofreix modificacions d'importància. Sembla que la Direcció Provincial de Telefònica no és suficientment autònoma com per decidir sobre el conveni, i ha de comptar amb el vist-i-plau de Madrid.

En data 15-9-88, el Director General de Cultura tramet una altra carta novament al Director Provincial de Telefònica per la qual demana una resposta urgent atesa la dilatació d'aquest procés. Fins ara, l'única resposta ha estat el silenci. Ja durant 1989, la Direcció General de Cultura ha mantingut novament una sèrie de contactes amb la Direcció Provincial de Telefònica, del resultat dels quals deriva l'única actuació important que es dugué a terme durant aquest any, l'adequació de la toponímia al Decret 33/1988 de 14 d'abril. Igualment, durant l'any 1989, el servei de normalització lingüística ha prestat a Telefònica assessorament lingüístic sobre d'altres temes puntuals. En porto annexos per si el Sr. Damià Pons té interès a conèixer-los. Però des de la Direcció General de Telefònica, malgrat el nostre contundent escrit, del qual també porto còpia, de 30 de maig, mai no s'ha volgut tornar a parlar de conveni. I no deu ésser perquè nosaltres, li ho asseguro, Sr. Pons, no hàgim insistit.

Atès el que li he exposat fins ara i amb la presència de condicionaments tan forts d'una manca total d'autonomia de la nostra Delegació Provincial, la contínua necessitat de comptar amb el vist-i-plau de Madrid i a més a més comptant que es tracta d'una empresa pública, el President de la qual l'ellegeixen els membres del seu partit, del Govern Central, crec que les pressions per aconseguir aquest conveni no me les hauria de fer a mi, sinó que les hauria de fer a altres persones. I quant a la no sol·licitud de compareixença per part meua per venir a explicar aquest llastimós procés, crec que en tot cas, Sr. Pons, m'ho podria haver a-

graït. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels Grups Parlamentaris que hi vulguin intervenir?

Per part del Grup Parlamentari NACIONLISTA I D'ESQUERRES, té la paraula el seu Portaveu Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats: Alexandre Bell, nordamericà d'origen escocès, va inventar el telèfon l'any 1876, una dada d'enciclopèdia. Temps era temps quan el telèfon era una meravellosa invenció moderna que permetia comunicar missatges verbals entre un emissor i un receptor que podia esdevenir a la vegada emissor al seu torn en contextos particularment diferents emprant un canal de filat alàmbic sensible al so i un codi lingüístic, quan la màgia de parlar d'enfora era espectacular i s'havia de demanar número a una centraleta, el poder totalitari del franquisme primerenc prohibí que el codi lingüístic català fos utilitzat en aquest sistema de comunicació.

Per què feia açò, la Dictadura? Perquè era intrínsecament perversa? Potser que sí, però no sols açò. Primer, perquè s'havia d'entendre a les conferències aquella gent que no parlava *en cristiano*. Segon, perquè amb l'estratègia de disminuir i ofegar la vida social de la nostra llengua, convenia accentuar un procés diglòssic: dues llengües, dues funcions; funció alta, de relació social exterior, alta de prestigi per a la llengua castellana, única oficial de l'Estat, única possible a la vida administrativa, educativa, judicial i funció baixa per al català, segmentat en parles, en divisions dialectals, reduït a un llenguatge col·loquial, familiar i casolà, apte per a l'acudit gruixat, per a la paraula grollera o, si es vol, per a explanacions sentimentaloides i líriques, llengua del cor, però de casa, el català, i llengua de la raó i universal, el castellà. El reduccionisme per a la nostra llengua d'aquests plantejaments diglòssics havia d'abocar inexorablement a la substitució de la llengua pròpia de catalans, valencians i gent de les Illes per una altra i consumir el genocidi. En tercer lloc, i en aquesta estratègia diabòlica, calia que tot allò que fes olor de modernitat estàs vetat a la llengua catalana.

Però el telèfon, o els telègrafs d'ahir és la informàtica d'avui, les telecomunicacions, els audiovisuals, els microxips, la sofisticada realitat de la ciència aplicada, que ha fet del món el llogaret global, més enllà de la galàxia de Gutenberg, *donde millones de seres hablaremos inglés*, com ja presumia Rubén Darío a la seva *Oda a Roosevelt*. Aquesta perspectiva exigiria als migrats poders autonòmics actuals actuacions múltiples a tots els nivells i sobretot actuacions coherents.

Com vol el Sr. Pons, com vol el Partit Socialista Obrer Espanyol, que el Govern de la Comunitat Autònoma complesqui acords de la Comissió de Cultura del Parlament, acords de conveniar amb empreses estatals quan encara

aquest Govern no ha posat redreç dins ca seva. Un Govern que té el català com a llengua oficial i sovint en fa renúncia, per a això cal veure només les publicacions, hauria d'exigir el català no solament als seus actes de govern i a la publicitat i divulgació cap a l'opinió pública, a través del seu gabinet de premsa, per exemple, sinó també els seus contractes de compra-venda, en els contractes de serveis, en els documents administratius, en els escrits dirigits a l'administració militar, etc., etc. Tot el que permet la legislació actual, tot el que permet no només la Llei de Normalització Lingüística, sinó les lleis de l'Estat, Llei de Funció Pública, Decrets, etc.

El cas és que a les poblacions de les quatre, encara quatre, potser prest només serà una província, províncies catalanes, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya té els seus rètols de cabines i oficines en català i es contesta als usuaris en català, si així qualcú s'hi adreça. I s'hi adreça molta gent, a Catalunya peninsular. No és així el cas de les Illes, on els mateixos ciutadans solen tenir el complex de canviar d'idioma quan es parla per telèfon a la centraleta. Aquí, la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya ha introduït el nom de les poblacions correctament en la nostra llengua a les seves llistes telefòniques, i no és res pus, com diuen en bona modalitat mallorquina. El Govern de la Comunitat Autònoma - fixin-se bé que no dic la Conselleria de Cultura, sinó tot el Govern, adopta una actitud massa passiva, el carro va costa avall i se'l deixa córrer costa avall. I no val desviar l'atenció cap a dalt. La llengua és feina de tots, però volem veure el Govern davant davant, donant exemple a aquesta feina de tots. Depèn de tots, depèn de vostès, el carro de la normalització lingüística cal empènyer-lo per amunt i per açò fa falta un esforç estrenu. Hi ha molt de fang, i van sorrenques les rodes i els fusells - els fusells de les rodes, eh? - estan rovells.

Sembla que la Consellera no passarà aquest control del mes de juny, ho dic sincerament, i potser, Sr. Pons, - l'hauré de fer tornar el setembre. D'aquí a allà, Honorable Sra., proposi un conveni amb la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya. Vostè diu que ja l'ha proposat: el firmi. Normalitzi cabines i centraletes, i que maldí que, en les habituals i presumptes escoltes telefòniques no s'hi posin espies funcionaris que a més a més d'espanyol, anglès i alemany coneguin també el català i les seves riques modalitats balears, vernacles i regionals, dialectes, per així evitar traduccions equívokes de conseqüències imprevisibles, ja que açò seria una perversió dels objectius de la campanya de normalització lingüística. Sra. Consellera, permeti que li duigi en clau de campanya de consciència patrimonial arqueològica: "depèn de tu", dic amb tots els respectes.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari POPULAR, té la paraula el Diputat Alfonso Salgado.

EL SR. SALGADO I GOMILA:

Moltes gràcies, Sr. President. Començant pel final, el Sr. López, com és habitual, duia preparat un magnífic discurs i, sense tenir en compte el que ha dit la Consellera,

tanmateix l'ha amollat, amb la qual cosa ha resultat que el que ha dit ell no tenia res a veure amb les explicacions que l'Honorable Consellera ha donat. Era una brillant semblança enciclopèdica i una no menys brillant dissertació professional com correspon i com no esperàvem menys.

El que ens preocupa és que aviat el Govern tindrà la culpa que el sorteigs de la Loteria Nacional es facin en castellà. Però el que interessa és el que manifestava el Sr. Pons. Tanmateix, el Sr. López, com també és habitual, aprofita qualsevol circumstància per donar la seva doctrina. I fa molt bé, i està en el seu dret.

El Sr. Pons, pel seu costat, ha fet un tremendisme també digne de les seves intervencions, ha parlat de la degradació del nivell de la Cambra parlamentària, que no es deixa fer feina en el Parlament, que es ve aquí de mala gana - potser és ell, el que ve de mala gana -, que no es permet fer feina a l'oposició, que el famós encefalograma pla, etc. Ja ho hem sentit altres vegades. I al final resulta que l'Honorable Consellera de Cultura, és a dir, el Govern, ha estat claríssima. Però ningú no s'ho esperava i han quedat sorpresos i han amollat el seu discurs.

21 de gener del 88: escrit al Director Provincial, foraster, per cert, i anomenat pel Partit Socialista que és el que comanda en aquest país, naturalment, i potser massa ocupat a pinxar telèfons, com diu la premsa. No ho dic jo, per ventura la premsa no diu la veritat. Resposta, dos mesos després: 15 de març. Dia 30 de març del 88, lliurament d'un esborrany de conveni per part del Director General de Cultura, al mateix Director Provincial de la Companyia Telefònica. 15 de setembre, sis mesos després, nova carta dirigida al Director Provincial, continuam intentant fer el conveni. I avui, dia 7 de juny del 1990, encara no hi ha resposta. I ens ve el Sr. López i ens ve el Sr. Pons i ens diu: "Sra. Consellera, firmin el conveni". Ahir, els ho vaig dir a una Comissió. Un conveni és cosa de dos com a mínim i si un dels dos no vol, els convenis no es firmen.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Diputat, Sr. Pons.

EL SR. PONS I PONS (Damià):

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats, el qui els parla és Diputat del Parlament de les Illes Balears adscrit al Grup SOCIALISTA i no un dels innombrables accionistes de Telefònica. Telefònica, convé recordar la composició que té, no és una delegació provincial del Govern Central, és una companyia on l'Estat, el Govern hi té una participació certament majoritària, però convé recordar les coses com van. El tema de la qüestió de la Telefònica no es pot reduir, no s'han de fer tampoc demagògies, a una voluntat pura i simple d'una Conselleria de Cultura que vol un conveni i una companyia, la Telefònica, que no el vol.

La cosa és bastant més complexa, entre altres coses perquè convé recordar que quan es ve a aquest Parlament amb una sèrie de dates, de fer - direm un anglicisme - un *timing*. L'acord que es va prendre dins la Comissió de Cultu-

ra, Sr. Alfonso Salgado, Alfons Salgado, perdó, és de dia 17 de maig del 89. Les accions que ja hi havia hagut, les temptatives, varen esser precisament un dels motius perquè el Grup SOCIALISTA va considerar necessari que la primera institució de les Illes Balears que és el Parlament donàs suport a unes iniciatives de la Conselleria de Cultura davant la Telefònica. Aquesta és la realitat, no és que el Grup SOCIALISTA desconegui aquesta situació.

Ara bé, es varen fer aquestes gestions? Es va presentar davant la Companyia Telefònica amb un vertader mandat parlamentari de cara a aconseguir la signatura del conveni? Què va passar? Hi va haver dilacions, hi va haver obstacles? No es va fer ús de la segona part de la Proposició no de Llei. Si tenen dificultats per signar, vénguin, expliqui'ns-ho i altra vegada, si cal, el Parlament reiterarà. Què passa? Que no els interessa el suport del Parlament! Volen anar per lliure, volen presentar que ells escriuen a Madrid i que a Madrid hi ha uns senyors - per cert, Sr. Salgado, no torni a usar, li'prec, la paraula "foraster" en aquest Parlament; hi ha ciutadans d'unes determinades regions, però jo crec que certes expressions que tenen una connotació profundament negativa i socialment molt perillosa, li'prec, ho don per oblidat, que no s'utilitzi aquesta expressió, que és absolutament inconvenient -. Però vaja, si es tracta d'un contenciós entre una Conselleria de Cultura que té interès a dur una cosa endavant i una Companyia Telefònica que no entra dins el seu ordre de prioritats i simplement adopta una actitud passiva, clar, vénguin al Parlament a explicar-ho i el Parlament reiterarà i farà les accions pertinents o tornarà a donar un suport parlamentari, un suport de la primera institució a una Conselleria de Cultura que té interès a fer unes coses, però el que hem vist aquí no ha estat exactament això.

Fins i tot, s'ha plantejat l'incompliment de l'acord que es va prendre dins la Comissió de Cultura com una mena de favor que la Consellera, l'Honorable Sra. Consellera hauria fet a aquest Diputat. El favor que ha de fer a aquest Parlament, Sra. Consellera, és complir d'acord amb les funcions que té el Parlament amb els mandats parlamentaris que reben, d'acord amb l'Estatut i d'acord amb un bon funcionament democràtic. Moltes gràcies.

LA SRA. CONSELLERA DE CULTURA, EDUCACIÓ I ESPORTS (Maria Antònia Munar i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Miri, començaré pel Sr. Salgado, i li agrairé la seva brillant intervenció, com sempre, però avui més oportuna.

Al Sr. López Casasnovas, li he de dir que, si vol, no es preocupi, li puc publicar la seva dissertació. Era una dissertació maca, poètica, ben preparada; tan sols que com que la duia ben preparada no responia en absolut a la resposta que jo donava al Grup Parlamentari SOCIALISTA. Jo sóc molt conscient de les meves obligacions i per tant, he complert amb la meva obligació d'intentar firmar aquest conveni, no tan sols perquè m'ho hagués manat el Parlament, sinó perquè abans, com s'ha demostrat, ja s'havien iniciat aquestes conversacions, però a més a més, perquè el Parlament m'ho havia manat.

Al Sr. Pons li he de dir que vostè justifica l'injustificable i es fica dins la boca del llops per menys de res. Els seus companys, després d'aquesta Proposició no de Llei, li haurien de retirar les seves intervencions en matèria cultural; l'únic que fa és complicar l'existència dels seus companys i del Govern Central en matèries culturals. L'únic que fa és ficar-los en embulls, perquè realment es demostra que qui no té gens d'interès de firmar i amb totes les dades que jo li he donat està claríssim, ha estat Telefònica. I Telefònica no em véngui a contar qui és, perquè ho sabem tots. Telefònica és el Govern perquè té majoria i per tant comanda i nomena els presidents.

Per tant, són vostès mateixos. I no m'ha de dir a mi que jo tenc la culpa de no firmar un conveni quan li he dit tot el procés d'aquest intent. Vostè ha de dir que Telefònica realment no ho ha volgut. I si vostè vol fer gestions, a mi em pareix estupend, que faci gestions. I em pareix molt malament el que vostè ha demostrat que havia fet: apuntar-se al carro. Vostè ha dit: "vostè va començar les gestions en el 88, Sra. Consellera." No ha dit en el 89, com que sabia que ja ho estava fent, em vaig apuntar al carro, per si un cas anava bé, dir que era mèrit nostre. Això no m'ho fan en aquesta ocasió, m'ho fan sempre, des que hi ha un inici per part d'un assessor jurídic de fer un estudi, sempre hi ha qualque infiltrat i resulta que després em fan les proposicions. Això és habitual. I avui, vostè mateix ha demostrat que això era així. I jo no és que li vulguí fer favors especials, Sr. Pons, encara que en el fons em cau bé. (Rialles.) Perquè després de tantes intervencions i de tant de contacte per donar-li resposta, ja li he agafat simpatia.

Miri, jo, a part de no fer-li favors, sóc molt respectuosa amb els compliments parlamentaris. I, com ja li he dit abans, era la meua intenció, abans de tenir aquest acord, i ho ha estat després, intentar arribar a la firma d'aquest conveni i a més a més no he deixat el meu enderament a fer-ho. Esper i desig, quan no amb la seva col·laboració, que aquest conveni es podrà signar en properes dates.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat... Per què em demana la ...?

EL SR. SALGADO I GOMILA:

Per contradiccions, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

No hi ha lloc a contradiccions.

EL SR. SALGADO I GOMILA:

Se m'ha atribuït quelcom que jo no he dit, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

...la paraula "foraster". Això no és cap contradicció, Sr. Salgado. Acabam el debat i no hi ha lloc.

III.3.-) DEBAT RELATIU AL COMPLIMENT PER PART DEL GOVERN DE LA PROPOSICIÓ NO DE LLEI NÚM. R.G.E. 817/89. PRESENTADA PEL GRUP SOCIALISTA.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al darrer dels incompliments, o no compliments, que és la registrada amb el número 817/89, a la qual el Sr. Secretari Primer de la Cambra procedirà a donar lectura.

EL SR. SECRETARI PRIMER (Gabriel Godino i Busquets):

"El Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears crearà, a l'illa de Formentera, una Oficina d'Informació Juvenil depenent de la Direcció General de la Joventut i amb els següents objectius:

1. Facilitar als joves tota la informació i les activitats relacionades amb ells a nivell de Comunitat, així com també a nivell nacional i internacional.
2. Fomentar la creació d'associacions juvenils de la localitat i incentivar les activitats de les ja existents.
3. Servir de pont de comunicació recíproca entre aquesta i les altres Illes de la Comunitat Balear."

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Secretari. Per part del Grup Parlamentari SOCIALISTA, té la paraula la Diputada Sra. Encarna Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sr. President, Srs. Diputats. El dia 2 de novembre de 1989, aquesta Cambra va aprovar per unanimitat una Proposició no de Llei del Grup SOCIALISTA per la qual el Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears es comprometia crear a l'illa de Formentera una Oficina d'Informació Juvenil. Aquesta Proposició no de Llei va esser una iniciativa de l'anterior Diputat per Formentera, n'Isidor Torres i Cardona, i estava fonamentada en la necessitat vital que tenien i tenen els joves de Formentera de poder comptar amb els mateixos mitjans i les mateixes oportunitats que la resta de la joventut de les nostres Illes, Mallorca, Menorca, Eivissa, on ja funcionen oficines o locals depenents de la Direcció General de Joventut. Sembla que sempre, els Diputats de les Illes menors, menors quant a extensió geogràfica i en concret aquesta Diputada que els parla, com a representant única de l'illa de Formentera, sempre que intervenim a la vida parlamentària, ho fem per demanar coses i això és veritat, perquè les necessitats són moltes i perquè crec que tots els que no som de Mallorca podem constatar que molt freqüentment s'oblida que la Comunitat Autònoma està formada per quatre illes i no tan sols per una.

Formentera, parcel·la més petita, pateix el major oblít

i, a més a més, com que és l'única illa que no té una institució pròpia, autonòmica, sinó que forma part del Consell d'Eivissa i Formentera es troba tractada sempre com si fos un ajuntament o un municipi més de l'illa d'Eivissa. I no ho és en absolut. Formentera és una illa que conserva i que manté unes característiques pròpies i ben diferenciades, sobretot en aspectes tan fonamentals de la societat actual com són el turístic i l'urbanístic. La seva insularitat obliga que l'únic Ajuntament de l'illa assumeixi cada vegada més tota una sèrie de responsabilitats que li deuriem d'esser reconegudes com a pròpies si el Consell d'Eivissa i Formentera les hi traspassàs, cosa certament improbable en aquests moments, perquè el Govern tan sols ha complit la Llei de Consells Insulars pel que fa a les competències d'urbanisme i no a les altres, a les quals ha acceptat una delegació de gestió que difícilment podrà traspassar a l'Ajuntament de Formentera.

Tot això ve a tomb perquè el mateix dia que va esser aprovada aquesta Proposició no de Llei ja alguns portaveus que en varen votar a favor varen afirmar que arribava fora de temps perquè l'Ajuntament de Formentera, juntament amb la Conselleria Adjunta a la Presidència acabava de subscriure una acord pel qual es firmava un conveni amb una dotació d'un milió onze mil pessetes de cara a l'obertura de l'oficina de la informació a la joventut.

Cal dir que en data d'avui encara no ha estat oberta cap oficina ni tan sols s'ha posat en marxa cap activitat destinada a la possible creació. I si la Conselleria ha remès aquesta partida a l'Ajuntament de Formentera, m'agradaria saber què se n'ha fet.

La Proposició no de Llei no va arribar tard. En tot cas, els terminis de posar-la en marxa, de posar-la en funcionament sí que són molt lents. Tant, que encara no s'ha fet res. Per tot l'exposat, jo demanaria al Govern que complís el que es va aprovar en aquest Parlament ja fa més de sis mesos i que, si és possible, per una vegada, Formentera no sigui l'illa oblidada d'aquesta comunitat en un tema tan de futur i tan important com és la joventut de les nostres Illes. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Govern, té la paraula el Conseller Adjunt a Presidència, Sr. Gilet.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA (Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada: efectivament, dia 2 de novembre es va aprovar aquesta Proposició no de Llei i jo li hauria de dir que és la política de la Conselleria, quant a creació de punts d'informació juvenil establir convenis amb els Ajuntaments, en els quals la responsabilitat de la instal·lació material, física correspon a l'Ajuntament mentre que per part de la Conselleria es facilita, via conveni o no conveni, una subvenció per al seu manteniment quant a personal, etc.

Cal dir que el punt d'informació juvenil de l'illa de

Formentera iniciat en les seves tramitacions molt abans d'aquesta Proposició no de Llei, com vostè mateixa ha manifestat, ha passat per una sèrie de vicissituds, les mateixes de l'equip de Govern de l'Ajuntament. Jo crec que des de l'aprovació de la Proposició no de Llei fins aquí ha passat menys temps que des que en vàrem començar a parlar fins a la Proposició no de Llei.

En aquests moments, efectivament, el mes de setembre, es va donar una subvenció d'un milió sis-cents mil pessetes amb el compromís que per part d'aquest Ajuntament es facilités el local corresponent, com han fet molts altres Ajuntaments. Estan passant els dies, s'inicien o es continuen les converses, en aquest cas, ho hem de manifestar així, via telefònica, i la darrera notícia que podem manifestar en aquest moment per part del Conseller que li parla, és que el passat mes de maig, el Sr. Antoni Serra, regidor de l'Ajuntament de Formentera va visitar la Conselleria, va mantenir converses referent a un camp de treball que es vol realitzar a l'illa durant les vacances i va aprofitar l'ocasió per comunicar que l'Ajuntament estava pendent d'una imminent cessió d'un edifici de la Telefònica per iniciar l'adequació del local per a la joventut.

Això és la situació en què ens trobam en aquests moments, en aquest cas concret. Hi ha un avanç quant a firma de documentació, subvencions, etc. i ens trobam que no hi ha una cessió per part de la Telefònica tal com pareix que és intenció o desig de l'Ajuntament de Formentera per poder ubicar aquest punt d'informació juvenil. Això és la qüestió en què ens trobam, aquest és el moment de realització d'aquesta Proposició no de Llei i fins aquí li puc manifestar quina ha estat l'actuació i quina vol esser l'actuació de la Conselleria, insistir una vegada més que es doni compliment a tot allò pactat i que es faciliti per part de l'Ajuntament el local per instal·lar aquest punt d'informació juvenil.

De qualsevol manera, mentrestant es tramitava, s'ha firmat ja el conveni amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera de la posada en marxa del servei d'informació i assistència al ciutadà i es pensa en un termini molt curt de temps, estam parlant de quinze a vint dies, es pugui establir un punt d'informació telefònica a Formentera, en el mateix Ajuntament, el qual, mentre no s'arribi a una solució per part d'aquell Ajuntament, aquest punt d'informació telefònica del SIAC podrà donar resposta i solució parcial a aquests punts d'informació per als joves. Res més i moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Srs. Portaveus dels Grups Parlamentaris que hi vulguin intervenir?

Té la paraula la Diputada Sra. Magaña.

Perdoni, perdoni. Vostè vol intervenir? Té la paraula el Diputat Sr. López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Serem molt breus, només per entendre millor una de les afirmacions que aquí s'ha dit. Sembla que el problema, segons el Conseller, és que l'Ajuntament no ha oferit els locals però que seria possible utilitzar el Servei d'Informació i Atenció al Ciutadà per tal de suplir les funcions que aquí es recollien. No sé si ho ha dit exactament així, però he intuït de la seva intervenció aquesta idea. Aleshores això ens confirma l'incompliment palès, evidentment, de la Proposició no de Llei i en conseqüència cal advertir que no ens podem confiar de les informacions per via telefònica. Sr. President, si la Telefònica no funciona, faci funcionar les senyals de fum perquè hi ha molta gent a Formentera que deu estar cremada, ja.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Diputada Sra. Magaña.

LA SRA. MAGAÑA I ALAPONT:

Sí, gràcies, Sr. President. Li voldria dir, Sr. Conseller, que tot el que vostè ha dit és cert. Jo li ho puc constatar perquè jo formava part de l'equip responsable de l'Ajuntament de Formentera quan es varen iniciar les conversacions per arribar a aquest conveni i té tota la raó. Era anterior al canvi que hi va haver de govern després de la Moció de Censura. Jo pensava que la Proposició de Llei es va aprovar en aquesta Cambra i que el nou color polític de l'equip de l'Ajuntament de Formentera era el mateix que el de vostès, perquè són el mateix Grup polític. Vull dir, pensava que seria molt més fàcil que això es pogués fer.

I de totes maneres, li voldria aclarir una qüestió. L'edifici en qüestió de Telefònica, com vostè ha dit, no és un edifici propietat de Telefònica. És un edifici propietat de l'Ajuntament que el Sr. Regidor Toni Serra, quan era batle de Formentera el va donar a la Telefònica perquè aquesta el fes servir mentre aquesta no tenia un edifici propi. Ja fa més de set mesos, aproximadament vuit mesos, que la Telefònica va construir un edifici propi a l'illa de Formentera i per tant va abandonar la dependència municipal que tenia llogada o que tenia cedida per part de l'Ajuntament. Amb això vull dir que no crec que tenguí cap problema l'equip responsable de l'Ajuntament de Formentera per posar l'Oficina d'Informació dins aquest edifici. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller Adjunt a Presidència.

EL SR. CONSELLER ADJUNT A PRESIDÈNCIA
(Francesc Gilet i Girart):

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada: jo tenia aquí, segons informacions per ventura mal enteses, que estaven pendents d'una cessió. En aquest cas, pareix que està pendent d'una retrocessió de l'edifici propietat de l'Ajuntament. Immediatament que això es faci, per part nostra dic que hem complert amb la part de la nostra obligació i esperam que l'Ajuntament ho faci aviat, perquè entenem que té interès.

Jo... Mentrestant, pareix que no es pot dur a terme la creació d'aquest punt d'informació juvenil i essent així que és intenció, una vegada implantat el SIAC a Eivissa exten-dre'l amb una línia a línia a Formentera, això es pensa fer en un termini de quinze, vint dies, aprofitar aquest punt d'informació que facilitarà el SIAC als efectes de donar informació a la joventut. Res més que això.

EL SR. PRESIDENT:

Sres. i Srs. Diputats, esgotat l'Ordre del Dia per a avui, s'aixeca la sessió.